

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ІНСТИТУТ ПРАКТИЧНОЇ КУЛЬТУРОЛОГІЇ ТА АРТ-МЕНЕДЖМЕНТУ
КАФЕДРА АРТ-МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ІВЕНТ-ТЕХНОЛОГІЙ**

На правах рукопису

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня магістр на тему:

**«ВПЛИВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА СУСПІЛЬСТВО, МЕДІЙНА
ПОЛІТИКА ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ»**

Виконав: студентка II курсу,
Групи МКД- 11-22

Спеціальності 028 «Менеджмент
соціокультурної діяльності»

Кована Валерія Сергіївна

Науковий керівник:

кандидат психологічних наук, доцент

Науменко Оксана Анатоліївна

Рецензент:

доктор культурології, доцент,
завідувач кафедри теорії та історії
культури Національної академії
України імені П.І. Чайковського

Кривошея Тетяна Олександрівна

Допущено до захисту:

протокол засідання кафедри

№5 від 22 листопада 2023р.

в.о. завідувача кафедри арт-менеджменту та івент-технологій

_____ **Вікторія ДОБРОВОЛЬСЬКА**

АНОТАЦІЯ

Кована В.С. Вплив телебачення на суспільство, медійна політика та інформаційна безпека в умовах воєнного стану в Україні.- Кваліфікаційна робота на правах рукопису .

Об’єктом дослідження : є українські телевізійні канали, які виробляють інформаційний контент в умовах воєнного стану в Україні.

Предмет дослідження: вивчення впливу телебачення як медійної платформи на суспільну свідомість і поведінку в умовах військового конфлікту. Дослідження охоплює аналіз змісту телевізійних програм, вивчення медійної політики, що регулює інформаційний простір, та дослідження заходів, спрямованих на забезпечення інформаційної безпеки під час воєнного стану в Україні.

Мета дослідження: магістерської роботи полягає в аналізі впливу телебачення на суспільство, медійну політику та інформаційну безпеку в умовах військового стану в Україні та розробці спеціалізованих програм та передач спрямованих на психологічну підтримку громадян. Проаналізувати вплив телебачення на суспільство, медійну політику та інформаційну безпеку в умовах воєнного стану в Україні. . У військовому конфлікті інформація стає важливим інструментом впливу на громадян і міжнародне сприйняття подій. Дослідження цієї теми може вивчити, як медіа впливають на усвідомлення громадянами військових подій, як формується медійна політика в умовах кризи, і як забезпечується інформаційна безпека в таких умовах. Результати дослідження можуть допомогти удосконалити комунікаційну стратегію та зрозуміти важливі аспекти суспільного життя в умовах війни.

Ключові слова: медійна політика, інформаційна безпека, медійний простір, дезінформація.

ABSTRACT

Kovana V.S. The influence of television on society, media policy and information security in the conditions of martial law in Ukraine.- Qualification work on manuscript proofs.

Object of research: the is Ukrainian television channels that produce informational content under the conditions of martial law in Ukraine.

Subject of research: the study of the influence of television as a media platform on public consciousness and behavior in the conditions of a military conflict. The research covers the analysis of the content of television programs, the study of media policy that regulates the information space, and the study of measures aimed at ensuring information security during the martial law in Ukraine.

Purpose of the study: the master's thesis consists in the analysis of the influence of television on society, media policy and information security in the conditions of martial law in Ukraine and the development of specialized programs and programs aimed at psychological support of citizens. To analyze the influence of television on society, media policy and information security in the conditions of martial law in Ukraine. . In a military conflict, information becomes an important tool for influencing citizens and international perception of events. Research on this topic can examine how media influence citizens' awareness of military events, how media policy is formed in crisis conditions, and how information security is ensured in such conditions. The results of the study can help to improve the communication strategy and understand important aspects of social life in the conditions of war.

Keywords: media shelves, information security, media space, disinformation.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ВПЛИВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА СУСПІЛЬСТВО В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	9
1.1 Вплив телебачення на емоційний стан населення України.....	15
1.2 Заходи інформаційної безпеки для уникнення поширення фейків та dezінформації.....	21
Висновки до розділу 1.....	31
РОЗДІЛ 2. МЕДІЙНА ПОЛІТИКА ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТЕЛЕБАЧЕННЯ	34
2.1 Розробка спеціальних інформаційних програм та передач.....	40
2.2 Спеціалізовані програми та передачі спрямовані на психологічну підтримку та консультування громадян.....	47
Висновки до розділу 2.....	55
РОЗДІЛ 3. МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЙНА СПІВПРАЦЯ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	57
3.1 Врегулювання медійного простору під час військового стану.....	64
3.2 Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа.....	73
Висновки до розділу 3.....	79
ВИСНОВКИ	82
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	84
ДОДАТКИ	89

ВСТУП

Актуальність дослідження. Є дуже актуальною і важливою. У воєнному конфлікті інформація стає важливим інструментом впливу на громадян і міжнародне сприйняття подій. Дослідження цієї теми може вивчити, як медіа впливають на усвідомлення громадянами військових подій, як формується медійна політика в умовах кризи, і як забезпечується інформаційна безпека в таких умовах. Результати дослідження можуть допомогти удосконалити комунікаційну стратегію та зрозуміти важливі аспекти суспільного життя в умовах війни.

Мета роботи полягає в аналізі впливу телебачення на суспільство, медійну політику та інформаційну безпеку в умовах військового стану в Україні та розробці спеціалізованих програм та передач спрямованих на психологічну підтримку громадян. Проаналізувати вплив телебачення на суспільство, медійну політику та інформаційну безпеку в умовах військового стану в Україні.

Завдання дослідження.

- проаналізувати вмісту новинних програм на телебаченні та їх вплив на формування громадської думки і ставлення до військового конфлікту.
- вивчити ролі медійної політики у розповсюдженні інформації та керуванні сприйняттям суспільством військових подій.
- визначити заходи які приймаються для забезпечення інформаційної безпеки в умовах конфлікту та їх ефективності.
- визначити ролі міжнародних акторів у медійному просторі під час війни в Україні.
- проаналізувати сприйняття інформації та довіри до різних джерел інформації в умовах військового стану.

– дослідити можливих сценаріїв впливу медіа на розвиток подій в умовах військового конфлікту.

Об’єктом дослідження є українські телевізійні канали, які виробляють інформаційний контент в умовах воєнного стану в Україні.

Предмет дослідження – вивчення впливу телебачення як медійної платформи на суспільну свідомість і поведінку в умовах військового конфлікту. Дослідження охоплює аналіз змісту телевізійних програм, вивчення медійної політики, що регулює інформаційний простір, та дослідження заходів, спрямованих на забезпечення інформаційної безпеки під час військового стану в Україні.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети, з огляду на об’єкт і предмет дослідження, у роботі використано такі методи: теоретичні, методичні і практичні аспекти телевізійних каналів, в яких є збір даних, аналіз контенту, опитування і анкети, експертні оцінки, порівняльний аналіз, вивчення законодавства, інтерв'ю та фокус-групи.

Матеріал дослідження: архівні записи телевізійних програм, документальний матеріал, опитування та анкети, експертні висновки, результати фокус-груп і інтерв'ю, порівняльний аналіз.

Гіпотеза: передбачає, що телебачення має суттєвий вплив на суспільство, медійну політику та інформаційну безпеку в контексті військового стану, і дослідження спрямоване на підтвердження чи спростування цієї гіпотези.

Практичне значення результатів дослідження полягає, що політичне прийняття рішень, покращення інформаційної безпеки, підвищення грамотності громадян, підвищення якості медійного покриття, створення підстав для міжнародної співпраці.

Апробація результатів магістерської роботи. Основні положення були обговорені на VII Всеукраїнській науковій конференції молодих

вчених, аспірантів та магістрантів «Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір» 02 листопада 2023 року, Київ, Україна. Тези доповіді на тему «Вплив телебачення на суспільство та медійна в умовах військового стану в Україні».

Робота складається з трьох розділів, перший (24 ст.), другий (22 ст.), третій (25 ст.). Запропонована структура роботи виглядає досить логічною і охоплює ключові аспекти дослідження "Вплив телебачення на суспільство, медійна політика та інформаційна безпека в умовах військового стану в Україні." Характеристика щодо кожного розділу:

Розділ 1:

- Підрозділ 1.1 про вплив телебачення на емоційний стан населення дозволить вивчити, як медіа впливають на психологічний стан громадян і їхню реакцію на військові події.

- Підрозділ 1.2 про заходи інформаційної безпеки буде важливим для розуміння, як впорядковувати інформаційний простір і захищати від дезінформації.

Розділ 2:

- Підрозділ 2.1 про розробку спеціальних інформаційних програм та передач підкреслить важливість медійної політики і створення спеціалізованих контенту в умовах війни.

- Підрозділ 2.2 про спеціалізовані програми для психологічної підтримки та консультування громадян підкреслить гуманітарний аспект медійної діяльності.

Розділ 3:

- Підрозділ 3.1 про врегулювання медійного простору в умовах військового стану покаже важливість медійної регуляції та збалансованої інформаційної політики.

- Підрозділ 3.2 про міжнародну співпрацю дозволить розглянути роль міжнародних партнерів і іноземних медіа у вирішенні інформаційних завдань в умовах війни.

Висновки, список використаних джерел (50 од.). Ця структура дозволить логічно організувати мою роботу та розглянути різні аспекти впливу телебачення, медійної політики та інформаційної безпеки в умовах військового стану в Україні.

РОЗДІЛ 1. ВПЛИВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА СУСПІЛЬСТВО В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

З першого дня війни більшість телевізійних каналів України («1+1», «Інтер», «СТБ», «UA: Перший», «UA: Культура», «ICTV», Рада ТРК Київ, декілька провідних радіостанцій) об'єднали зусилля у підготовці новин та аналітичних матеріалів про оборону держави. Було розпочато телевізійний марафон «Сильні разом», що передбачав продукування і трансляцію єдиних новин «#UАразом» українською, англійською, російською мовами [46]. На цей час супутниковий сигнал каналів був розкодований і наданий для безоплатного користування усім бажаючим. Мережі мовлення «Меґого» та «Світ ТВ» та багато інших також надали безкоштовний доступ до каналів, які транслюють важливі новини. Державна платформа цифрового доступу українців до документів «Дія» надала усім користувачам інструмент «ДіяТВ», яким передбачено доступ до безкоштовного телевізійного сигналу на екранах смартфонів. Провідні медіагрупи виступили зі спільною заявою про мовлення під час воєнного стану, у якій задекларували пріоритетність забезпечення якісними новинами громадян, припинення будь-якого політичного протистояння, повну синергію між медіа аж до перемоги [37].

Україна стала темою номер один більшості західних медіа. Велика кількість кореспондентів, незважаючи на ризики, прибули в Україну. 10 березня 2022 року радник голови Офісу Президента України Михайло Подоляк заявив: «Майже 2000 іноземних журналістів щодня перебувають у найгарячіших точках цієї війни» [44].

За даними офісу генерального прокурора України станом на 4 квітня 2022 року, у період з 24 лютого 2022 року через російську агресію, в Україні загинуло 18 журналістів, є десятки поранених та викрадених медійників [38].

Паралельно з бойовими діями, країна-агресор активізувала гібридні

методи ведення війни (інформаційні війни: поширення дезінформації та фейків, використання цифрових технологій тролів та ботів тощо), підняла їх на особливий рівень, інтенсивність застосування таких інструментів досягли апогею у перші два тижні війни. В Україні ще з 2014 року (час анексії Криму та початку війни на Донбасі) приділялася велика увага підвищенню медіаграмотності громадян та протидії інформаційним війнам. Було складено і оприлюднено «Білий список» якісних медіа (тих, яким можна довіряти) [49].

В умовах повномасштабної війни така діяльність держави та волонтерів, спрямована на протидію медіа-війнам та підвищення медіаграмотності значно посилилася та інтенсифікувалася. Основними темами публікацій у західних та вітчизняних ЗМІ у період з 24 лютого 2022 року до 6 квітня 2022 року були: повідомлення про початок широкомасштабної війни, інформації-блискавки про об'єкти та міста атак, кількість жертв з боку нападника, втрати військової техніки з боку ворога, санкції західних країн проти РФ, аналіз і прогнозування подальших дій агресора, про гуманітарну катастрофу у мирних містах України, про організацію коридорів для евакуації мирних громадян, репортажі та нариси про героїчний опір захисників України, про організацію роботи волонтерів, новини та аналітичні матеріали про термінові зустрічі, заходи та наради в ООН, НАТО, зустрічі представників України з російською стороною у Білорусії та Туреччині, виступи Президента США Байдена, Генерального Секретаря НАТО Єнса Столтенберга, виступи Президента України перед парламентами майже усіх потужних демократичних країн світу, звірства російських карателів проти мирних громадян у Бучі та багато інших. Президент України Володимир Зеленський своєю медійною активністю забезпечив належний рівень спілкування з громадянами України. Щоденно у один або два виступи президента містили важливу інформацію про хід оборони України, роз'яснювали позицію нашої держави, підтримували дух у військових, інформували про взаємодію із західними союзниками. Матеріали

про війну були найоперативніше представлені на телебаченні та радіо, у соціальних мережах, у друкованих ЗМІ частіше оприлюднювалися аналітичні матеріали, актуальність яких через неоперативне подання не зменшується. Отже, у друкованих ЗМІ переважала аналітика, на сайтах медіа та у соціальних мережах, здебільшого, подавалися короткі матеріали інформаційного характеру. Жанрово найчастіше використовувалися блискавки, термінові повідомлення, інформаційні замітки, репортажі. Рідше аналітичні статті, нариси, огляди преси, інтерв'ю. На поданих нижче діаграмах графічно відображено тематичний та жанровий зріз публікацій обраного для аналізу періоду. Аналіз медійних матеріалів промовисто демонструє найактуальніші теми та найуживаніші жанри. Звичайно ж, за оперативністю подання матеріалів домінували радіо, телебачення та соціальні мережі. Окремо хочу звернути увагу на зростання популярності платформи Telegram як засобу поширення медійної інформації. Про це, зокрема, свідчать й кількісні показники. Кількість користувачів Telegram в Україні у 2019 році складала 4,5 мільйонів осіб, а вже у 2021 році цим інструментом користувалися більше 70 процентів громадян [43].

Відповідно, як засіб масової інформації його використовували представники влади, інфлуенсери, громадські активісти та волонтери. Тема війни «мобілізувала» й західних журналістів. У цьому можна переконатись, відвідуючи сайт єдиного у світу музею новин, де щоденно публікуються 4500 перших сторінок провідних друкованих ЗМІ світу. Починаючи з «New York Times» і закінчуючи «The Australlian» [45]. Про війну в Україні майже цілодобово транслювалися і транслюються сюжети на BBC, CNN, FOX news та багатьох інших телеканалах, у стрічках новин провідних інформаційних агенцій світу Reutres, France Pres, Associated Press, Al Jazira, Blumberg.

Телебачення може мати різний вплив на суспільство в умовах військового стану в Україні, в залежності від багатьох факторів. Ось деякі можливі аспекти впливу:

1. Мобілізація та військова підготовка: Телебачення може використовуватися для мобілізації громадян на потреби армії та надання їм військової підготовки.
 2. Забезпечення безпеки: Телебачення може допомогти зберегти безпеку та ліквідувати загрози для суспільства в умовах конфлікту.
 3. Сприяння патріотизму: У військовий час телебачення може збудити патріотичні почуття серед громадян та підтримати дух нації.
 4. Економічний вплив: Телебачення може вплинути на економіку через збільшення витрат на військові цілі та втрати робочої сили.
 5. Соціальний вплив: Військовий стан та телебачення можуть призвести до соціальної нестабільності, змін у поведінці та стосунках між громадянами.
- Загальний вплив телебачення на суспільство в Україні в умовах військового стану залежатиме від урядової політики, реакції населення та специфіки конкретного конфлікту.

Мобілізація та військова підготовка - це процеси, які використовуються в умовах військового стану для готовності суспільства та армії до можливого конфлікту.

Мобілізація включає в себе призов громадян на військову службу, розподіл ресурсів та обладнання для армії, а також організацію та координацію зусиль нації для відстоювання національної безпеки.

Військова підготовка включає в себе тренування та навчання військового персоналу та резервістів для ефективної дії в умовах війни. Це може включати в себе навчання військових навичок, тактики, стрільбища, та інші аспекти військової підготовки.

Обидва ці процеси є важливими для забезпечення національної безпеки та готовності країни до військового конфлікту.

Забезпечення безпеки є однією з основних функцій держави в умовах військового стану. В контексті України це означає:

1. Оборону території: Забезпечення безпеки полягає в захисті кордонів та території країни від можливих загроз, включаючи військові напади та інші форми агресії.

2. Захист населення: Держава повинна гарантувати безпеку громадян в умовах військового стану, забезпечуючи їм доступ до життєво важливих ресурсів, медичної допомоги та інших необхідних послуг.

3. Мобілізація ресурсів: Для забезпечення безпеки держава може мобілізувати різні ресурси, включаючи військову техніку, людські ресурси та фінансові засоби.

4. Міжнародна співпраця: Забезпечення безпеки в умовах військового стану може включати в себе співпрацю з іншими країнами та міжнародними організаціями для спільної оборони та реагування на загрози.

Забезпечення безпеки важливою мірою впливає на стабільність суспільства та гармонію в умовах військового конфлікту.

У умовах військового стану в Україні сприяння патріотизму грає важливу роль. Ось деякі способи, які можуть сприяти патріотизму:

1. Національна свідомість: Військовий стан може вкріплювати національну свідомість, підсилюючи почуття гордості за свою країну та ідентичність.

2. Військовий героїзм: Вшанування воїнів, які беруть участь у захисті країни, може надихати національний патріотизм та відданість батьківщині.

3. Освіта та інформація: Держава може забезпечувати освіту та інформацію, яка сприяє розумінню історії та цінностей країни, що сприяє національному об'єднанню.

4. Громадянська активність: Військовий стан може підштовхувати громадян до більш активної участі у житті країни, включаючи волонтерство та громадську службу.

5. Спільні заходи: Організація спільних заходів, таких як святкування національних свят та воєнних перемог, може сприяти національному єднанню та патріотизму. Сприяння патріотизму допомагає зміцнювати

національну єдність та мотивувати громадян до підтримки оборони країни в умовах військового стану.

Вплив військового стану на економіку України може бути значним. Ось деякі можливі аспекти економічного впливу:

1. Військові витрати: Військовий стан призводить до збільшення витрат держави на оборону, включаючи закупівлю військової техніки, оплату військових та інші витрати на військові цілі.
2. Зниження виробництва: Конфлікт та військовий стан можуть призвести до зниження виробництва та руйнування інфраструктури, що впливає на економічну активність.
3. Зовнішні інвестиції: Військовий конфлікт може змінити сприйняття країни іноземними інвесторами, що може вплинути на рівень іноземних інвестицій.
4. Зміни в ринках: Військовий стан може призвести до змін в роботі ринків, включаючи зміни цін на ресурси та товари.
5. Бюджетні перспективи: Військовий стан може вимагати додаткового фінансування з бюджету, що може вплинути на інші соціальні та економічні програми.

Економічний вплив військового стану в Україні буде залежати від тривалості конфлікту, обсягу знищень та реакції держави на економічні виклики, пов'язані з війною.

Вплив військового стану на суспільство має і соціальні аспекти. Ось деякі можливі соціальні наслідки військового стану в Україні:

1. Психологічний вплив: Військовий конфлікт може призвести до психологічної травми серед населення, особливо серед тих, хто безпосередньо відчуває наслідки війни.
2. Внутрішні переміщення населення: Військовий стан може призвести до внутрішніх переміщень населення, зокрема виселення людей зі зруйнованих районів та переселення в безпечніші області.

3. Соціальна розбіжність: Військовий конфлікт може поглибити соціальні розбіжності, оскільки деякі групи можуть бути більше позбавлені доступу до ресурсів та допомоги.

4. Гуманітарна криза: Військовий стан може призвести до гуманітарної кризи з нестачею продуктів харчування, медичної допомоги та інших життєво важливих ресурсів.

5. Зміна соціальних цінностей: Військовий конфлікт може вплинути на соціальні цінності та стосунки в суспільстві, змінюючи погляди та переконання людей.

Соціальний вплив військового стану в Україні може бути складним і довгостроковим, і вимагати від уряду та громадськості реагувати на соціальні виклики, що виникають унаслідок конфлікту.

1.1 Вплив телебачення на емоційний стан населення України

В процесі динамічної взаємодії та різноплановості й багатоповторюваності цієї взаємодії людина втрачає можливість (та й потребу) бути безпосереднім свідком, учасником всіх зрушень, але «випасти з обійми» ніхто не хоче, а оскільки парапсихологічні здібності притаманні одиницям, тому більшість індивідів отримують найнеобхідніші відомості для орієнтації у повсякденному житті зі ЗМІ. Різноманітні знання світоглядного й ідеологічного характеру цілком задовольняють «інформаційний голод».

Тому не дивною є думка про те, що ЗМІ здійснюють вплив на суспільство, його розвиток. Особливістю масово-інформаційних процесів останнього часу є їхня «демасифікація» - можливість вибору для індивіда тієї інформації, яку він сам хоче отримати, а не яку йому нав'язують ззовні, хоча це й пов'язано з певними труднощами технічного й політичного плану.

Крім того, далеко не кожна людина має талант відділяти зерна від половини в тій інформації, що їй пропонують, тому й існує такий ефект, коли, за виразом Г. Тарда, «під впливом преси в суспільстві створюється

колективна свідомість, об'єднана атмосферичною оболонкою, коли певні якості індивідів взаємно позначаються одне на одному, а їх дії зливаються в унісон, спрямовуються загальною течією ідей й пристрастей. Така духовна єдність індивідів породжується одночасністю їхніх переконань, що формуються пресою».

Демократичне суспільство, якщо воно хоче залишитися саме таким, змушене балансувати між двома (як мінімум) крайнощами: з одного боку, без свободи слова не має демократії, з іншого - існує небезпека використання свободи слова для маніпулювання масовою свідомістю, - що є досить актуальною темою для будь-якого суспільства, бо перш за все принижує його почуття гідності та вводить в оману, або кажучи простіше, «пошиває у дурні».

З точки зору соціальної науки маніпулювання - це система засобів ідеологічного й соціально-політичного впливу з метою зміни мислення й поведінки людей всупереч їх інтересами. При цьому люди часто не усвідомлюють, що їх світогляд, потреби, інтереси та в цілому спосіб життя багато в чому залежать від тих, хто ними маніпулює. Виходячи з цього визначення, можемо виділити два основних види маніпуляції: оперативну маніпуляцію свідомістю й поведінкою людей та стратегічну маніпуляцію.

Оперативна (або ситуаційна) маніпуляція полягає в тому, що, використовуючи вже наявні в свідомості людей цінності, потреби, стереотипи, звички, маніпулятор змушує їх сприймати ту або іншу соціальну інформацію так, як йому вигідно, й спрямовує їхні соціально значущі дії у потрібне для себе річище. Широкі маси людей діють так, як це спланував маніпулятор: голосують чи не голосують, мітингують, створюють хаос або, навпаки, дотримуються порядку й демонструють велику організованість.

Стратегічна маніпуляція полягає в тому, що протягом багатьох років в свідомості людей формуються ті цінності, потреби, ідеї, стереотипи, звички, які й самі по собі сприяють підтримці стабільності вигідного маніпуляторіві

політичного й економічного ладу й можуть бути використані в оперативній маніпуляції, якщо з'явиться така потреба.

В будь-якому разі влада пов'язана з інформацією і спирається на неї. Виходячи з цього, якість цієї інформації та її доступність здійснює суттєвий вплив на характер системи володарювання.

Найбільш відомий та простий засіб владного впливу й контролю над інформаційними процесами - цензура. Держава за допомогою спеціально призначених й відповідальних перед нею чиновників регулює зміст друкованих та інших інформаційних матеріалів. Результатом такого контролю нерідко є настільки значне втручання у діяльність засобів масової інформації, що вона втрачає багато своїх функцій щодо відображення соціальної дійсності[18].

З іншого боку, демократичне суспільство наділяє працівників засобів масової інформації великими правами, але останні несуть і велику відповідальність перед суспільством. Недопустимим є зловживання свободою слова. По суті ЗМІ знаходяться в замкненому колі: «виражаючи і формуючи громадську думку, засоби масової інформації, з одного боку, акумулюють досвід і волю мільйонів, а з другого - впливають не тільки на свідомість, а й на вчинки групової дії людей».

Як вже згадувалося, людина сприймає навколишній світ через органи відчуттів, хоча ЗМІ мають справу лише із зором та слухом (на щастя запахи, смаки та тактильні відчуття вони передавати не в змозі). Основні технічні можливості ЗМІ, що оперують цілими просторами: телебачення, преса й радіомовлення. Але навіть цей невеликий перелік може забезпечити, при наявності грошей та бажання, досить сильний психологічний вплив, навіть пресинг.

Одним з прикладів є міфотворення - процес тривалий і складний, але результативний.

Телебачення може мати значний вплив на емоційний стан населення в Україні, особливо в умовах військового конфлікту або подій, які

спричиняють емоційну напругу. Ось деякі способи, яким телебачення може впливати на емоційний стан:

1. Інформація про події: Телевізійні новини та програми можуть надавати інформацію про події в країні та світі, включаючи військовий конфлікт. Ця інформація може викликати різні емоції, від тривоги та страху до гордості та співчуття.

2. Формування думок і поглядів: Телебачення може впливати на формування поглядів та думок глядачів щодо подій. Відображення різних точок зору і оцінка подій може викликати емоційні реакції.

3. Психологічний вплив реклами: Реклама на телебаченні також може впливати на емоційний стан, наводячи на глядачів різні емоції, зокрема радість, бажання або незадоволення.

4. Розваги та відпочинок: Телевізійні програми та фільми можуть впливати на настрій та емоції глядачів, надаючи їм можливість розважитися та відволіктися від негативних аспектів сучасності.

Важливо враховувати, що телебачення може бути потужним засобом впливу на маси, тому важливо, щоб інформація та контент, який передається через телебачення, були об'єктивними та етичними.

Як і будь-який інший соціальний інститут ЗМІ виконує певні функції в суспільстві. Ось основні з них:

- комунікативна (функція спілкування);
- ідеологічна, пов'язана з прагненням впливу на світоглядні основи та ціннісні орієнтації аудиторії, на свідомість людей, їхні ідеали, мотивацію поведінки тощо;
- культурно-освітня (трансляція у суспільстві культурних цінностей, виховання на зразках загальнолюдської культури, а відтак, сприяння індивідуальному розвитку);
- рекламно-довідкова, спрямована на задоволення практичноутилітарних потреб людини;

— рекреативна, пов'язана зі світом розваг, зняттям напруження, отриманням задоволення[1].

Інформація про події, яка транслюється через телебачення, може суттєво впливати на емоційний стан населення в Україні. Важливі моменти в цьому контексті включають:

1. Сповідення про військові події: Телевізійні новини часто розповідають про події, пов'язані з військовим конфліктом в Україні. Ця інформація може викликати тривогу та страх серед громадян.
2. Зображення воєнних дій: Візуальні зображення бойових дій і їх наслідків можуть сильно впливати на емоційний стан глядачів, викликаючи шок, обурення та горе.
3. Інтерв'ю з учасниками конфлікту: Телебачення може представляти інтерв'ю з військовими, пораненими або родичами воїнів, які діляться своїми долями та емоціями. Це може викликати співчуття та підтримку.
4. Висвітлення гуманітарної допомоги: Телебачення також інформує про гуманітарні зусилля та допомогу, що надаються постраждалим внаслідок військових подій. Ця інформація може викликати почуття співчуття та готовності допомогти.

Важливим є збалансований та об'єктивний підхід до інформації, яка транслюється через телебачення, щоб уникнути паніки та подбати про психологічний стан глядачів в умовах військового конфлікту.

Телебачення грає важливу роль у формуванні думок і поглядів населення в Україні. Ось як це відбувається:

1. Інформаційний вплив: Телебачення надає громадянам інформацію про події в країні та світі. Ця інформація може вплинути на усвідомлення проблем, глобальних та національних питань та становище країни в світі.
2. Формування громадської думки: Телевізійні передачі можуть відобразити різні точки зору на події, політику та соціокультурні питання. Це сприяє формуванню обґрунтованих думок та допомагає глядачам розуміти різноманітність поглядів.

3. Вплив на політичну свідомість: Телебачення може впливати на політичну свідомість громадян, підштовхуючи їх до участі у виборах, активного громадянського життя та формування власних політичних поглядів.

4. Підвищення громадської обізнаності: Телевізійні документальні фільми та програми можуть сприяти підвищенню громадської обізнаності про важливі соціальні, економічні та екологічні питання.

5. Вплив на маси: Телебачення, завдяки своїй широкій аудиторії, може впливати на маси та суспільну думку, особливо в умовах важливих подій та глобальних викликів.

Важливо, щоб телевізійні передачі були об'єктивними та інформативними, а також сприяли розвитку критичного мислення серед глядачів, дозволяючи їм самостійно формувати свої думки і погляди.

Реклама на телебаченні має суттєвий психологічний вплив на глядачів в Україні, і цей вплив може бути досить значущим. Ось деякі аспекти психологічного впливу реклами:

1. Провокування бажань і споживчого прагнення: Реклама може надихати глядачів на покупку різних товарів та послуг, створюючи у них бажання мати певні речі.

2. Вплив на емоційний стан: Реклама використовує різні психологічні методи, щоб викликати різні емоції у глядачів, такі як радість, смуток, страх або цікавість.

3. Вплив на самооцінку та імідж: Реклама може створювати ідеальні образи та стандарти краси, що можуть впливати на самооцінку і імідж глядачів.

4. Побудова брендів: Реклама допомагає побудові впізнаваності брендів і створенню позитивного сприйняття певних товарів та послуг.

5. Використання соціокультурних контекстів: Реклама може використовувати соціокультурні аспекти, щоб створити зв'язок між продуктом та цінностями глядачів.

Психологічний вплив реклами є одним із ключових елементів маркетингової стратегії, і важливо, щоб рекламні повідомлення були чесними

та етичними, не надмірно маніпулювали емоціями та не порушували права споживачів[24].

Телебачення також впливає на розваги та відпочинок населення в Україні. Ось як це відбувається:

1. Розважальні програми: Телевізійні канали надають розважальні шоу, серіали, телешоу та інші програми, які допомагають глядачам відволіктися від повсякденних справ та розважитися.
2. Спорт: Телебачення транслює спортивні події, включаючи футбол, баскетбол, хокей та інші види спорту, що сприяє спортивній розвазі та підтримці команд.
3. Кіно та фільми: Телевізійні канали також показують фільми та кінокласику, що надає можливість глядачам насолоджуватися кінематографічними шедеврами вдома.
4. Нові медіа формати: Разом із традиційним телевізійним мовленням, інтернет і стрімінгові платформи дозволяють глядачам дивитися відомі телепрограми та фільми онлайн у будь-який зручний час[14].

Телебачення є важливим джерелом розваг та відпочинку для населення, дозволяючи відволіктися від справ і відпочити після робочого дня.

1.2 Заходи інформаційної безпеки для уникнення поширення фейків та дезінформації

Інформаційна безпека проявляє себе не тільки як один із самостійних і самодостатніх видів безпеки, але і як специфічний зріз інших видів безпеки: економічної, соціальної, політичної, військової, духовно-ідеологічно тощо. У такій якості інформаційна безпека виступає синтетичною, інтегруючою підставою інших видів безпеки, що розкриває і уточнює їх прогресивно-цивілізаційний зміст. З іншого боку, інформатизація суспільного життя є таким засобом соціалізації, наслідком якого виступає певний рівень

інформаційної культури – життєво важливої цінності суспільства, держави і особистості як об'єкта національної безпеки [22].

Інформаційна безпека тісно пов'язана з правовим захистом інформаційного простору від руйнівного впливу негативних факторів. Під міжнародною інформаційною безпекою розуміють такий стан глобального інформаційного простору, при якому виключені можливості порушення прав особистості, суспільства і прав держави в інформаційній сфері, а також деструктивного і протиправного впливу на елементи національної критичної інформаційної інфраструктури [39]. Засоби масової інформації, звернені насамперед до масової аудиторії, природою своєю покликані забезпечити масово-інформаційну безпеку (МІБ) – за рахунок «доставки» споживачам необхідних для прийняття рішень інформаційних ресурсів, захисту від маніпулятивної дезінформації, яка поширюється тими ж ЗМІ. МІБ рішучим чином залежить від такого інформаційного порядку в суспільстві, при якому досягається максимальний рівень інформаційного забезпечення демократії за рахунок всебічної інформованості громадян[6].

сторонами масової свідомості (світоглядом, світобаченням, історичною свідомістю і особливо громадською думкою); по-друге, інформування має проходити з урахуванням об'єктивних потреб кожної соціальної групи, соціального шару, а також відмінностей в їх уявленнях, поглядах, настроях; по-третє, слід виходити з поняття суспільства як системно організованої цілісності, де кожна група функціонує лише при наявності інших і в органічному зв'язку з ними. У зв'язку з цим, державна (національна) політика в сфері ЗМІ повинна міцно базуватися на ідеї і практиці політичного, ідеологічного, культурного плюралізму, яка передбачає, що всі можливі погляди не тільки можуть, а й повинні бути пред'явлені суспільству, бути доступними самим різним верствам, піддатися всебічному обговоренню з метою пошуку загальноприйнятого рішення.

а пропонувані в «чужі» ЗМІ матеріали нерідко відкидаються [19]. Результат парадоксальний: замість того щоб приводити до високої інформованості та злагоди, плюралізм є мало не протилежних цілей.

Основними напрямками державної інформаційної політики є:

- забезпечення доступу кожного до інформації;
 - забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації;
 - створення умов для формування в Україні інформаційного суспільства;
 - забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень;
 - створення інформаційних систем і мереж інформації, розвиток електронного урядування;
 - постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів;
 - забезпечення інформаційної безпеки України;
 - сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору [11].
- Однією зі складових національної політики в сфері ЗМІ повинна бути толерантність – терпимість, притому доброзичлива, до поглядів інших, визнаних рівноправними в силу рівності соціальних сил, їх виражають і захищають.

Для уникнення поширення фейків та дезінформації важливо приймати різні заходи інформаційної безпеки. Ось деякі рекомендації:

1. Перевіряйте джерела інформації: Перш ніж вірити або ділитися інформацією, перевірте її джерело. Довіряйте відомим та авторитетним виданням, і уникайте поширення інформації з сумнівних джерел.
2. Критичне мислення: Розвивайте критичне мислення та аналітичні навички. Задавайте питання, перш ніж вірити чи ділитися інформацією. Розглядайте різні точки зору.

3. Перевіряйте факти: Використовуйте фактчекінгові ресурси та інтернет-пошук, щоб перевірити інформацію перед поширенням. Деякі сайти спеціалізуються на перевірці фактів та виявленні фейків.
4. Будьте обережні на соціальних мережах: Багато фейків та дезінформації поширюються через соціальні мережі. Перевіряйте інформацію перед її поширенням та вчіться відрізняти надійні джерела від сумнівних.
5. Едукація: Освіченість щодо принципів інформаційної безпеки та медіаграмотності є ключем до уникнення дезінформації. Сприяйте своїй освіті та навчайте інших.
6. Звертайте увагу на дату та час: Інформація може старіти та втрачати актуальність. Перевіряйте, коли була опублікована інформація та чи є вона актуальною.
7. Звільнюйте себе від емоційного впливу: Фейки та дезінформація часто розраховані на викликання емоцій. Намагайтеся долати емоційний вплив та реагувати об'єктивно.

Перевіряти джерела інформації є одним із найважливіших кроків для уникнення поширення фейків та дезінформації. Ось кілька підказок щодо перевірки джерел:

1. Довірені видання: Перевіряйте інформацію від довірених та авторитетних новинарських видань, які мають репутацію надійних джерел новин.
2. Дізнайтесь про авторів: Пошукайте інформацію про авторів статей або новин. Якщо це відомі журналісти з доброю репутацією, це підвищує вірогідність інформації.
3. Перевірка джерела: Перевірте, чи існує інше надійне джерело, яке підтверджує інформацію. Інформацію повинно підтверджувати кілька незалежних джерел.
4. Будьте обережні на соціальних мережах: Інформація, яка поширюється через соціальні мережі, часто потребує додаткової перевірки.

Впевніться, що інформація підтверджується незалежними джерелами перед її поширенням.

5. Фактчекінг: Використовуйте фактчекінгові ресурси та інтернет-пошук, щоб перевірити інформацію та виявити фейки.

6. Зауважте відсутність джерела: Якщо інформація не має публікованого джерела або джерело не є надійним, будьте пильні та сумнівайтесь.

7. Перевірка дати: Переконайтеся, що інформація актуальна та не старіша за поточний момент.

8. Критичне мислення: Використовуйте своє критичне мислення та задавайте запитання про можливу об'єктивність інформації та її джерело.

Критичне мислення є важливою навичкою для розрізнення правдивої інформації від фейків та дезінформації. Ось деякі ключові аспекти критичного мислення:

1. Задавайте запитання: Завжди ставте питання до інформації, яку ви зустрічаєте. Наприклад, «Хто це написав?», «Яке є джерело цієї інформації?», «Чому ця інформація публікується?».

2. Перевірка доказів: Переконайтеся, що інформація підкріплена доказами або посилається на надійне джерело. Не вірте без підтверджень.

3. Звертайте увагу на контекст: Розглядайте інформацію в контексті подій та фактів. Деякі інформаційні кусочки можуть бути викинуті з контексту для створення неправдивого образу.

4. Розглядайте різні джерела: Перевіряйте інформацію від різних джерел, особливо тих, які мають різні точки зору. Це допоможе отримати більш об'єктивну картину.

5. Розвивайте медіаграмотність: Освіченість про способи поширення та маніпуляції інформацією в інтернеті та медіа допомагає бути більш обізнаними та пильними стосовно дезінформації.

6. Реагуйте об'єктивно: Намагайтеся реагувати на інформацію об'єктивно, без емоційного впливу, який може бути викликаний дезінформацією.

Критичне мислення допомагає зберегти довіру до інформації, яку ви зустрічаєте, і робить вас більш відповідальними споживачами інформації в сучасному інформаційному середовищі.

Пам'ятайте, що надійна перевірка джерел є важливою складовою інформаційної безпеки та допомагає запобігти поширенню дезінформації.

Перевірка фактів є важливою частиною критичного мислення і уникнення поширення фейків та дезінформації. Ось кілька підказок щодо перевірки фактів:

1. Використовуйте фактчекінгові ресурси: Існують різні фактчекінгові веб-сайти та організації, які спеціалізуються на перевірці фактів і виявленні неправдивої інформації. Використовуйте їхні послуги для перевірки фактів.

2. Пошук у різних джерелах: Перевіряйте інформацію в різних надійних джерелах, а не обмежуйтеся лише однією джерелом. Якщо інформацію підтверджує декілька незалежних джерел, вона стає більш вірогідною.

3. Перевірте джерела: Перевірте джерело інформації, яке поширюється, і переконайтеся, що воно є авторитетним та надійним.

4. Будьте обережні з анонімними джерелами: Інформація з анонімних джерел може бути менш надійною. Співставляйте її з іншими джерелами, де автори інформації відомі.

5. Перевірте фактичну інформацію: Переконайтеся, що факти в інформації підтверджуються документально або іншими перевітками.

6. Будьте обережні з фото та відео: Фотографії та відео можуть бути змонтовані або взяті з несправжніх джерел. Перевіряйте їх автентичність.

Перевірка фактів допомагає зберегти точність та надійність інформації, яку ви споживаєте та ділитеся, і грає важливу роль у боротьбі з дезінформацією.

Соціальні мережі можуть бути основним джерелом поширення фейків та дезінформації. Ось деякі специфічні кроки, які можна взяти, щоб бути обережним на соціальних мережах:

1. Перевіряйте джерела: Перш ніж ділитися або вірити інформації, перевірте джерело. Будьте пильними стосовно інформації, яка походить з анонімних або сумнівних джерел.

2. Перевіряйте профілі та акаунти: Перевірте профілі користувачів, які поширюють інформацію. Багато фейків створюються псевдоакаунтами або акаунтами з малою історією та небагатьма друзями.

3. Перевірка фактів: Використовуйте фактчекінгові ресурси та перевірте інформацію, перш ніж реагувати на неї. Співставляйте інформацію з декількома незалежними джерелами.

4. Зважайте на заголовки: Заголовки можуть бути маніпульовані для привернення уваги. Докладно читайте статті та не реагуйте лише на заголовки.

5. Будьте обережні з вірусними повідомленнями: Вірусні повідомлення можуть розповсюджувати неправдиву інформацію. Перевіряйте такі повідомлення перед діленням.

6. Захищайте свої дані: Дбайте про безпеку свого облікового запису та особистої інформації на соціальних мережах.

7. Сповіщайте про дезінформацію: Якщо ви помітили дезінформацію, сповістіть соціальну мережу або інші відповідні органи.

Будьте пильними та критичними на соціальних мережах, оскільки це місце, де дезінформація може швидко поширюватися.

Вільність від емоційного впливу є важливою частиною критичного мислення та інформаційної безпеки. Коли ви розглядаєте інформацію, особливо ту, яка може бути суперечливою або емоційно зарядженою, ось кілька кроків для звільнення себе від емоційного впливу:

1. Відділіть факти від емоцій: Намагайтеся розрізняти факти від емоційних оцінок та інтерпретацій. Факти - це об'єктивна інформація, яку можна підтвердити, тоді як емоції - суб'єктивні реакції.

2. Задавайте питання: Питайте себе, чому ця інформація викликала певні емоції. Які можуть бути мотиви авторів для створення такої інформації?

3. Робіть паузу перед реагуванням: Не поспішайте реагувати на інформацію, особливо якщо вона викликає сильні емоції. Робіть паузу, щоб обдумати інформацію об'єктивно.

4. Використовуйте критичне мислення: Підходьте до інформації з об'єктивним і критичним мисленням. Задавайте собі питання і аналізуйте інформацію з різних точок зору.

5. Перевірка фактів: Перевірте інформацію на фактичну достовірність перед тим, як видаєте на неї реакцію.

Звільнення себе від емоційного впливу допомагає бути більш об'єктивним та раціональним у прийнятті рішень та реагуванні на інформацію.

Запобігання поширенню фейків та дезінформації - важливий аспект інформаційної безпеки, який допомагає зберігати довіру та вірогідність інформації в сучасному інформаційному середовищі.

Аналізуючи дезінформацію треба виокремити критерії, за якими ми дослідимо її природу. За приклад можна взяти Рабатський план дій щодо заборони пропаганди національної, расової або релігійної ненависті (ООН), який виділяє такі критерії для аналізу мови ворожнечі: контекст, оратор, наміри, зміст та форма, ступінь публічності, ймовірність реалізації заклику до ворожнечі.

Зважаючи на те, що дезінформація є свідомим введенням в оману, яке також несе загрози і шкоду, вважаємо доцільним з певними особливостями використати ці критерії для її аналізу.

Дезінформація поширюється тими ж шляхами, що й будь-яка інша інформація: телебачення, радіо, Інтернет, друковані матеріали (як медіа, так і брошури, буклети тощо). Місця поширення дезінформації мають свої особливості.

Досі одним із джерел залишаються друковані матеріали. Це можуть бути як засоби масової інформації, так і рекламні матеріали, політичні буклети тощо. Під час виборів друковані матеріали масово використовуються як засіб агітації і мають вплив на частину населення.

Вагомою перевагою поширення дезінформації у друкованих матеріалах є, зокрема, те, що їх часто роздають безкоштовно або за низьку ціну у місцях великого скупчення людей. Таким чином легко поширити повідомлення серед малозабезпеченого населення, осіб пенсійного віку, малолітніх дітей, яким притаманно не відмовлятися від кольорових безкоштовних друкованих матеріалів.

Не можна оминути і радіо як місце поширення дезінформації. Серед українців частка людей, які отримують інформацію на радіо, швидко зменшується, проте 13% досі слухають новини на радіостанціях. До того ж радіо є супутником багатьох автомобілістів. Щодо решти Європи, то станом на 2019 рік радіостанціям як медіа довіряли найбільше.

Потужність радіо як місця дезінформації особливо помітна в Африці. У великій кількості населення бідних африканських країн відсутній доступ до телебачення чи інтернету, а тому радіо залишається основним джерелом інформації. Саме радіо відіграло ключову роль у розпалюванні ворожнечі між племенами хуту і тутсі в Руанді, яка призвела до геноциду.

За даними щорічного опитування USAID-Internews «Ставлення населення до ЗМІ та споживання різних типів медіа у 2020 р.», 52% українців використовують телебачення для отримання новин, поступаючись лише соціальним мережам. 41% довіряє телебаченню. У Європейському Союзі, за даними Європейської спілки мовлення, у 2019 році йому довіряло 49%

населення. Зважаючи на такі показники, ТБ є дієвим майданчиком для поширення дезінформації і може завдавати значної шкоди.

Європейська конвенція про транскордонне телебачення передбачає, що телемовник «забезпечує об'єктивне висвітлення фактів і подій та сприяє вільному формуванню думок», що можна вважати правовим запобіжником від поширення дезінформації.

У рішенні ЄСПЛ у справі *Manole and others v. Moldova* йдеться про те, що телебачення і радіо мають більш «безпосередній і потужний ефект», ніж преса, а тому вони відіграють особливо важливу роль в контексті плюралізму і свободи вираження думки. Йдеться не просто про те, що медіа мають право поширювати інформацію повно, а про те, що люди мають право таку інформацію отримувати. Цей висновок доцільний і в контексті дезінформації: люди мають право на достовірну інформацію, а телебачення відіграє в цьому важливу роль[7].

В Україні ризик збільшується і за рахунок того, що найпопулярніші телеканали належать представникам великого бізнесу, які мають значний вплив на політику. Задля досягнення політичних або економічних вигод ці телеканали можуть свідомо маніпулювати суспільною думкою.

Інтернет став найпопулярнішим місцем отримання інформації в Україні 2020 року. За даними вже згаданого опитування, 62% респондентів отримують інформацію із соціальних мереж, 48% — з сайтів новин. Говорячи про соцмережі, поширити в них дезінформацію просто: там відсутній редакційний контроль, публікуватися може будь-який користувач, до того ж створити і поширити інформацію можна швидко і безкоштовно.

Так, через соціальну мережу Facebook, наприклад, ширився фейк про те, що в Індії нібито немає спалаху Covid-19 (хоча на початку травня там було зафіксовано найбільше заражень в світі, а система охорони здоров'я не могла витримати навантаження). Також, згідно з дослідженням міжнародної

організації Avaaz, під час виборів у США 44% виборців бачили у соцмережі дезінформацію про фальсифікацію виборів, а 35% повірили в це.

Керівництво Facebook розуміє, що мережа часто є майданчиком для дезінформації, тому заявляє про боротьбу з цим явищем за допомогою покращення механізмів виявлення дезінформації і сповіщення про неї, сприяння більшій поінформованості користувачів тощо. Політики щодо розповсюдження політичної та іншої реклами є й у Twitter, Google.

Протягом останніх років роль Інтернету у проблемі дезінформації визнали і в міжнародних актах. Наприклад, у Кодексі практики ЄС з протидії дезінформації підписанти зобов'язуються впроваджувати політики щодо ідентифікації та неправомірного використання ботів, розповсюдження в мережі оманливої реклами.

Висновки до розділу 1

Дезінформація залишається одним із важливих викликів, який постає перед державами, громадянським суспільством та населенням країн (як менш розвинених, так і високорозвинених). Огляд прикладів дезінформації підтверджує, що її вплив не можна переоцінити: вона відображається на суспільній думці, виборах, безпеці держави і людей, здоров'ї та житті, кар'єрі тощо.

Розвиток інформаційних технологій хоч і дає нові можливості у розвитку державного управління, інформування населення, залученості громадян у розбудову держави, проте підвищує ризики дезінформації. За допомогою алгоритмічних систем і штучного інтелекту фейки можуть бути більш переконливими і призначатися саме для тої аудиторії яка має більшу ймовірність повірити в них.

У зв'язку з цим світова спільнота намагається розробити нові політики і рекомендації щодо протидії дезінформації, але при цьому не порушити право на вільне вираження поглядів. Для ефективної протидії дезінформації в

Україні необхідне вдосконалення законодавства, виконання європейських рекомендацій щодо підвищення медіаграмотності, розвиток інституцій у сфері боротьби з дезінформацією. При цьому і міжнародні практики не можуть стояти на місці, адже технології змінюються. В ідеалі нові політики мають ставати передбаченням і запобіжником небезпек, проте зараз вони є скоріше реакцією.

Дезінформація залишається одним із важливих викликів, який постає перед державами, громадянським суспільством та населенням країн (як менш розвинених, так і високорозвинених). Огляд прикладів дезінформації підтверджує, що її вплив не можна переоцінити: вона відображається на суспільній думці, виборах, безпеці держави і людей, здоров'ї та житті, кар'єрі тощо.

Розвиток інформаційних технологій хоч і дає нові можливості у розвитку державного управління, інформування населення, залученості громадян у розбудову держави, проте підвищує ризики дезінформації. За допомогою алгоритмічних систем і штучного інтелекту фейки можуть бути більш переконливими і призначатися саме для тої аудиторії яка має більшу ймовірність повірити в них.

У зв'язку з цим світова спільнота намагається розробити нові політики і рекомендації щодо протидії дезінформації, але при цьому не порушити право на вільне вираження поглядів. Для ефективної протидії дезінформації в Україні необхідне вдосконалення законодавства, виконання європейських рекомендацій щодо підвищення медіаграмотності, розвиток інституцій у сфері боротьби з дезінформацією. При цьому і міжнародні практики не можуть стояти на місці, адже технології змінюються. В ідеалі нові політики мають ставати передбаченням і запобіжником небезпек, проте зараз вони є скоріше реакцією.

Телебачення має значний вплив на суспільство в умовах військового стану в Україні. За одного працівника відповідається відсоток підрозділу, що відповідає за виконання різних завдань та дотримання дисципліни. Такий

контроль є важливим у забезпеченні безпеки та ефективності діяльності під час конфліктів та воєн.

Через поширення новин, програм розваг та інформаційних шоу воно може впливати на настрій, переживання та відношення громадян до подій у країні та світі. Проте висновок стосовно конкретного впливу може бути різним залежно від індивідуальної чутливості кожної людини до медійного впливу та контексту програм, які вони споживають.

Вплив телебачення на емоційний стан населення України в умовах військового стану виявляється в формуванні настроїв, переживань та реакцій громадян на події. Одночасно, важливість заходів інформаційної безпеки стає критичною для уникнення поширення фейків та дезінформації через телевізійні медіа. Застосування шляхів критичного мислення, підтримка незалежних джерел інформації та виховання медіаграмотності можуть сприяти зменшенню впливу маніпуляційних засобів масової інформації на суспільство.

РОЗДІЛ 2. МЕДІЙНА ПОЛІТИКА ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Засоби масової інформації – це організації, що створюються для збору, обробки, аналізу інформації та доведення її за допомогою спеціальних технічних засобів до різних соціальних груп [20]. Основними соціальними функціями засобів масової інформації є: інформаційна, освітня, функція соціалізації, критики і контролю, мобілізаційна, інноваційна, оперативна, функція формування громадської думки [5]. Реалізація всіх цих функцій тією чи іншою мірою пов'язана зі забезпеченням інформаційної безпеки особистості, суспільства і держави.

Медійна політика та інформаційна безпека телебачення мають велике значення для суспільства та демократії. Ось деякі ключові аспекти цих питань:

1. Медійна політика: Медійна політика визначає правила та регулювання, які стосуються медіа, включаючи телебачення. Вона визначає, хто контролює медіа, як вони фінансуються, як забезпечується незалежність журналістики та інші аспекти.
2. Журналістська незалежність: Журналісти повинні мати можливість працювати незалежно та без тиску від політичних чи комерційних інтересів. Медійна політика повинна гарантувати цю незалежність.
3. Регулювання медіа: Ефективне регулювання медіа є важливим для забезпечення інформаційної безпеки. Воно може включати в себе визначення стандартів та правил для медіа, а також механізми санкцій за порушення цих правил.
4. Боротьба з дезінформацією: Медійна політика повинна сприяти боротьбі з дезінформацією та фейками шляхом встановлення стандартів точності та надійності інформації, а також сприяти освіті громадян щодо розпізнавання дезінформації.

5. Прозорість власності медіа: Важливо, щоб власність медіа була прозорою, інформація про власників повинна бути доступною громадськості. Це сприяє уникненню конфлікту інтересів та підтримує журналістську незалежність.

6. Відкритість для різних точок зору: Медійні органи повинні бути відкритими для різних точок зору та голосів у суспільстві, не допускаючи цензури чи обмежень свободи слова.

Медійна політика та інформаційна безпека телебачення грають важливу роль у забезпеченні прав громадян на доступ до об'єктивної та надійної інформації, що є основою функціонування демократичного суспільства.

Журналістська незалежність є фундаментальним принципом журналістики та медіа, який грає важливу роль у забезпеченні якісного та об'єктивного інформаційного покриття. Основні аспекти журналістської незалежності включають таке:

1. Відсутність тиску: Журналісти повинні мати можливість працювати без втручання або тиску від будь-яких зовнішніх сил, таких як політичні органи, корпорації чи інші інтереси.

2. Незалежність від власника: Журналісти мають бути незалежними від власників медіа, щоб уникнути конфлікту інтересів та забезпечити об'єктивність у висвітленні подій.

3. Вільність слова: Журналісти повинні мати вільність висловлювати свої думки та ділитися інформацією без цензури чи обмежень.

4. Доступ до інформації: Журналісти мають мати доступ до різних джерел інформації та можливість розслідування подій без перешкод.

5. Професійний етикет: Журналісти дотримуються професійних етичних стандартів, які включають точність, об'єктивність та дбайливість про права інших.

Журналістська незалежність є важливою для того, щоб медіа виконували свою роль як сторожа громадянського суспільства та надавали об'єктивну та надійну інформацію для громадян. Ця незалежність визначає довіру громадян до медіа та їхню роль у демократичному суспільстві.

У числі специфічних рис телебачення, що відрізняють його від інших ЗМІ, відзначаються:

- доступність його використання як джерела інформації;
- доступність сприйняття повідомлення, оскільки воно не вимагає особливого освітнього рівня споживача інформації;
- одномоментність події і його відображення, миттєвість;
- полісистемність події, тобто вплив на аудіальну і візуальну систему сприйняття;
- емоційна насиченість інформації, часто на противагу раціональному початку [21,40].

Регулювання медіа включає в себе встановлення правил і стандартів для функціонування медіа, щоб забезпечити баланс між свободою слова та іншими суспільними цінностями, такими як діалог, права громадян та інформаційна безпека. Ось деякі аспекти регулювання медіа:

1. Законодавство: Закони і правила, прийняті у країні, можуть регулювати медіа та встановлювати обмеження щодо змісту, який може бути публікований, та процедури ліцензування.
2. Медіаради: Деякі країни створюють медіаради або регулюючі органи, які встановлюють стандарти для медіа та контролюють дотримання цих стандартів.
3. Автономія медіа: Важливо, щоб медіа зберігали автономію та незалежність у своїй роботі, навіть при наявності регулювання.
4. Об'єктивність та баланс: Регулювання може вимагати від медіа забезпечення об'єктивності та балансу в інформаційному покритті, особливо під час виборів чи політичних подій.
5. Заборона дезінформації: Регулювання може включати в себе заходи для боротьби з дезінформацією та поширенням фейків, які загрожують інформаційній безпеці.
6. Прозорість власності: Відкритість щодо власників медіа є важливою, щоб уникнути конфлікту інтересів та забезпечити транспарентність.

Регулювання медіа повинно бути узгодженим із засадами свободи слова та журналістської незалежності, але водночас враховувати інші суспільні цінності та інтереси. Баланс між цими аспектами є важливим для забезпечення функціонування медіа в демократичному суспільстві.

Телебачення, володіючи високою силою наочності, веде до посилення емоційних чинників сприйняття, що підвищує ефективність його впливу на формування установок особистості. Ця якість телебачення створює передумови для більшої переконливості, достовірності телевізійної інформації, в тому числі політичного характеру.

Важливе значення має ефект миттєвості, причетності реципієнта до інформації, коли виховання людини здійснюється на матеріалах живих подій. Звідси і роль телебачення в системі джерел зміцнення інформаційної безпеки:

за порівняно невеликий час, аж до декількох хвилин, телеглядач отримує велику і наочну інформацію, що дозволяє йому самостійно зробити висновки, прийти до якогось рішення, сформулювати уявлення і переконання, на що

в іншому разі може знадобитися набагато більше часу [26]. ЗМІ роблять серйозний вплив на громадян і їх політичні орієнтації. Так, наприклад, П. Бурдьє вважає, що ЗМІ є головним інструментом «обдурення» мас [29].

Боротьба з дезінформацією є важливим завданням для забезпечення інформаційної безпеки та об'єктивного інформування громадян. Ось деякі стратегії та методи, які можуть бути використані для боротьби з дезінформацією:

1. Фактчекінг: Використовуйте фактчекінгові ресурси та організації, щоб перевірити правильність інформації. Фактчекери аналізують та підтверджують факти в новинах та інформації.
2. Медіаграмотність: Підвищення медіаграмотності важливо для того, щоб громадяни могли розпізнавати дезінформацію. Освіченість про методи

поширення дезінформації та підозрілість до неї допомагають уникати падіння жертвою фейків.

3. Підтримка незалежних журналістів: Незалежні журналісти грають важливу роль у розкритті дезінформації. Підтримка їхньої роботи та журналістської незалежності сприяє боротьбі з фейками.

4. Об'єктивність та баланс: Медіа повинні дотримуватися принципів об'єктивності та балансу в інформаційному покритті, щоб уникнути поширення дезінформації.

5. Виявлення дезінформації: Виробники соціальних мереж, пошукові системи та інші онлайн-платформи можуть використовувати алгоритми та технології для виявлення та обмеження поширення дезінформації.

6. Зміцнення інформаційної безпеки: Заходи щодо захисту важливих систем та інформації від кібератак та маніпуляцій також допомагають у боротьбі з дезінформацією.

Боротьба з дезінформацією вимагає спільних зусиль урядів, медіа, громадян та технологічних компаній. Це важливий аспект забезпечення інформаційної безпеки та збереження довіри до інформації, яку ми споживаємо.

Прозорість власності медіа є важливою складовою медійної демократії та забезпечує об'єктивність та незалежність медіа. Ось декілька аспектів, які варто враховувати щодо прозорості власності медіа:

1. Розкриття власників: Медіа мають публікувати інформацію про своїх власників і фінансування. Ця інформація повинна бути доступною для громадськості.

2. Уникнення конфлікту інтересів: Прозорість власності допомагає уникнути конфлікту інтересів між власниками медіа та їхньою редакційною політикою. Це дозволяє уникнути впливу власників на інформаційне покриття.

3. Збереження незалежності: Відкритість стосовно власності медіа допомагає зберегти журналістську незалежність і забезпечити об'єктивність в інформаційному покритті.

4. Регулювання власності: Уряди можуть встановлювати правила та обмеження щодо власності медіа з метою збереження різноманітності та уникнення концентрації медіа у руках обмеженої групи власників.

5. Публічний інтерес: Медіа мають служити публічному інтересу, і прозорість власності допомагає забезпечити, що цей принцип дотримується. Прозорість власності медіа сприяє довірі громадян до інформації, яку вони споживають, та є важливою складовою демократії. Дотримання цього принципу сприяє збереженню свободи слова і незалежності журналістики[32].

Відкритість для різних точок зору є важливим принципом для медіа та журналістики в демократичних суспільствах. Цей принцип передбачає, що медіа повинні давати можливість висловлювати різні погляди та думки громадян. Ось декілька аспектів відкритості для різних точок зору:

1. Різноманітність джерел: Медіа повинні здійснювати репортаж з різних джерел та давати голоси різних груп та індивідів.
2. Дебати та дискусії: Медіа можуть сприяти публічним дебатам та дискусіям, надаючи можливість представникам різних точок зору обговорювати важливі питання.
3. Гострі питання: Зазначення гострих питань та викриття проблем важливо для того, щоб медіа служили як контролери влади.
4. Об'єктивність: Медіа повинні ставити об'єктивність на перше місце, незалежно від політичних чи інших переконань. Вони повинні представляти інформацію об'єктивно та надійно.
5. Журналістська етика: Журналісти мають дотримуватися етичних стандартів у своїй роботі та робити все можливе для того, щоб уникнути приховування інформації чи маніпуляцій.
6. Відкритий доступ до інформації: Медіа повинні сприяти вільному доступу до інформації та забезпечувати публічність процесу збору та обробки інформації.

Відкритість для різних точок зору сприяє різносторонньому інформаційному покриттю та дозволяє громадянам самостійно формувати свої думки та погляди. Цей принцип важливий для функціонування демократичних суспільств і забезпечення різноманітності голосів у громадському діалозі.

2.1. Розробка спеціальних інформаційних програм та передач

Розробка спеціальних інформаційних програм та передач важлива для задоволення різноманітних інформаційних потреб аудиторії та забезпечення якісного та об'єктивного покриття важливих подій і тем. Ось кілька кроків, які можна врахувати при розробці таких програм:

1. Аналіз аудиторії: Розуміння потреб та інтересів вашої аудиторії є першим кроком у розробці спеціальних програм. Визначення цільової аудиторії допоможе створити контент, який їй дійсно цікавий.
2. Визначення тем та формату: Обираючи теми для програм, зверніть увагу на актуальні події, соціальні питання чи теми, які особливо цікаві вашій аудиторії. Розгляньте різні формати, такі як новини, документальні фільми, інтерв'ю, панорамні огляди і т. д.
3. Дослідження: Проведення досліджень та збір фактів є важливою частиною роботи над програмою. Перевірте інформацію, зібрану з різних джерел, та дотримуйтеся журналістських стандартів точності та об'єктивності.
4. Експертиза: Залучення експертів та коментаторів може збагатити програму і надати їй авторитету. Запрошуйте експертів, які мають знання та досвід у вибраній темі.
5. Підготовка та монтаж: Ретельно готуйте матеріали для програми та використовуйте професійне обладнання для монтажу та підготовки відео та аудіо.
6. Комунікація з аудиторією: Після виходу програми будьте готові до спілкування з аудиторією. Розглядайте фідбек, коментарі та запити глядачів, і враховуйте їх у майбутніх програмах.

7. Журналістська етика: Дотримуйтеся журналістських етичних стандартів, таких як об'єктивність, точність, та баланс в подачі інформації.

Розробка спеціальних інформаційних програм та передач вимагає злагодженого підходу, дбайливого дослідження та роботи з аудиторією. Вони можуть бути ефективним інструментом для надання об'єктивної та цікавої інформації з певних тем [2].

Аналіз аудиторії є ключовим етапом у розробці будь-якої програми чи контенту для медіа. Це допомагає визначити, хто ваші глядачі чи слухачі, їхні потреби, інтереси та очікування. Ось деякі кроки для аналізу аудиторії:

1. Сегментація аудиторії: Розбийте вашу аудиторію на різні сегменти. Це може включати вік, стать, рівень освіти, інтереси, географічну локацію та інші фактори. Це допоможе вам краще розуміти, хто вас слухає або дивиться.
2. Дослідження: Збирайте дані про вашу аудиторію через опитування, аналітику соціальних мереж, статистику веб-сайту та інші джерела. Це допоможе вам збільшити своє розуміння аудиторії.
3. Визначення потреб: Дізнайтеся, які питання, проблеми чи інформація цікавлять вашу аудиторію. Це дозволить вам розробити контент, який відповідає їхнім потребам.
4. Визначення цілей: Визначте, що ви хочете досягнути через свій контент. Цілі можуть бути пов'язані з підвищенням обізнаності, освітою, розвагами або будь-яким іншим результатом.
5. Аналіз конкурентів: Дослідіть, які інші медіа залучають вашу аудиторію і як вони це роблять. Це допоможе вам виділитися і пропонувати щось унікальне.
6. Спілкування з аудиторією: Підтримуйте активний діалог з вашою аудиторією через соціальні мережі, коментарі, опитування та інші засоби комунікації. Це допомагає зрозуміти їхні відгуки та реакції на ваш контент.

Аналіз аудиторії допомагає створити контент, який відповідає потребам та очікуванням вашої аудиторії, і підвищує ефективність вашого медійного впливу [4].

Визначення тем та формату для вашої програми або контенту важливо для того, щоб привернути увагу вашої аудиторії та досягнути поставлених цілей. Ось декілька кроків для визначення тем та формату:

1. Аналіз аудиторії: Розуміння інтересів та потреб вашої аудиторії є ключовим. Проведіть дослідження та аналіз, щоб з'ясувати, що саме цікавить вашу аудиторію та які теми їм важливі.
2. Поставлення цілей: Визначте, що саме ви хочете досягти з вашим контентом. Цілі можуть включати збільшення обізнаності, навчання, розваги чи будь-який інший результат.
3. Аналіз конкурентів: Дослідіть, які теми та формати вже використовуються вашими конкурентами. Це допоможе вам знайти нішу та виділитися.
4. Ресурси: Розгляньте, які ресурси (людські, фінансові, технічні) доступні вам для розробки та виробництва контенту. Виберіть теми та формати, які ви можете реалізувати.
5. Авторитетність: Важливо розглядати теми, в яких ви маєте авторитет або можливість залучити експертів.
6. Відмінність: Розгляньте, як ваш контент може бути відмінним від інших, щоб привернути увагу аудиторії.
7. Журналістська етика: Пам'ятайте про дотримання журналістських стандартів об'єктивності, точності та етики у виборі тем та формату.
8. Експерименти: Не бійтеся експериментувати з різними темами та форматами, щоб знайти ті, які найкраще працюють для вашої аудиторії.

Визначення тем та формату вимагає збалансованого підходу, який враховує інтереси аудиторії, ваших ресурсів та поставлених цілей. Ретельний аналіз і

експерименти допоможуть вам створити привабливий та ефективний контент [13].

Дослідження грають важливу роль у розробці та створенні вмісту для медіа та інформаційних програм. Для успішного дослідження враховуйте наступні кроки:

1. Визначення цілей дослідження: Визначте, що саме ви хочете дізнатися або досягти через дослідження. Це може включати розуміння інтересів аудиторії, оцінку ефективності попереднього контенту чи вивчення конкурентів.
2. Вибір методу дослідження: Виберіть методи дослідження, які найкраще відповідають вашим цілям. Це може бути опитування, фокус-групи, аналітика веб-сайту, відстеження соціальних мереж, інтерв'ю з експертами тощо.
3. Розробка плану дослідження: Створіть план дослідження, включаючи чіткі кроки, завдання та терміни. Визначте, як збиратимете дані та хто буде відповідальний за проведення дослідження.
4. Збір та обробка даних: Здійсніть збір даних відповідно до плану. Обробляйте та аналізуйте отримані результати для здобуття інсайтів та розуміння.
5. Інтерпретація результатів: Інтерпретуйте отримані дані та виділіть ключові висновки. Це допоможе вам зрозуміти, які дії треба приймати на основі дослідження.
6. Використання результатів: Використовуйте отримані інсайти для прийняття рішень щодо розробки контенту, програми чи стратегії медіа. Дослідження мають бути практичною основою для ваших дій.
7. Постійне вдосконалення: Здобуті в дослідженні знання мають бути використані для постійного вдосконалення вашого контенту та підходів. Дослідження є інструментом для збору об'єктивних даних, які допомагають вам краще розуміти вашу аудиторію та вдосконалювати вашу роботу в медіа та інформаційному просторі [16].

Експертиза грає важливу роль у створенні високоякісного контенту для медіа та інформаційних програм. Експерти можуть надавати цінні знання, аналіз та думки на різні теми. Ось кілька кроків для використання експертної думки:

1. Вибір відповідних експертів: Знайдіть експертів, які мають знання та досвід у темі, яка вас цікавить. Це можуть бути академіки, професіонали, дослідники чи інші фахівці.
2. Запрошення до співпраці: Зверніться до експертів з запитом про участь у вашому контенті чи програмі. Обговоріть їхню роль, обов'язки та гонорар.
3. Підготовка запитань: Підготуйте питання для експертів, які допоможуть розкрити ключові аспекти теми та надати цінну інформацію вашій аудиторії.
4. Інтерв'ю та співпраця: Проведіть інтерв'ю з експертами або розгляньте можливості спільної роботи для створення контенту. Враховуйте їхні поради та думки в процесі створення матеріалу.
5. Перевірка фактів: Використовуйте експертну думку для перевірки фактів та забезпечення точності вашого контенту.
6. Врахування різних точок зору: Пам'ятайте, що різні експерти можуть мати різні точки зору на одну і ту ж тему. Дайте можливість висловити різні погляди та думки.
7. Журналістська етика: Дотримуйтеся журналістських стандартів об'єктивності та незалежності в роботі з експертами.

Експертиза допомагає збільшити рівень авторитету та інформаційної цінності вашого контенту. Вона дозволяє надавати аудиторії інсайти та глибокий аналіз на різні теми і підвищує якість вашої роботи в медіа [25].

Підготовка та монтаж відео- та аудіоматеріалів є ключовими етапами у створенні високоякісного медіаконтенту. Ось кілька кроків для успішної підготовки та монтажу:

1. Збір матеріалів: Зберіть всі необхідні відео-, аудіо- та графічні матеріали для вашого проєкту. Переконайтеся, що вони відповідають вашим цілям та якості.

2. Сценарій або план: Розробіть сценарій або план, який визначає порядок подачі інформації та розташування різних елементів в контенті.
3. Монтаж: Використовуйте спеціальне програмне забезпечення для монтажу відео та аудіо. Обрізайте, об'єднуйте, редагуйте та анімуєте матеріали відповідно до сценарію.
4. Звук та музика: Додайте аудіо-треки та ефекти, які підсилюють емоційний вплив вашого контенту.
5. Графіка та візуальні ефекти: Додайте графіку, текст та візуальні ефекти, які покращать сприйняття матеріалу.
6. Колірокорекція: Виправляйте та покращуйте кольори, щоб забезпечити належний вигляд відео.
7. Тестування та корекція: Перегляньте та виправте свій матеріал декілька разів, щоб переконатися в його якості та відповідності плану.
8. Експорт та збереження: Збережіть готовий контент у відповідному форматі та якості для подальшого використання.
9. Дистрибуція: Розповсюджуйте свій контент через відповідні канали, такі як телебачення, Інтернет, соціальні мережі, інші платформи.
10. Оптимізація та аналітика: Моніторте відгуки та реакції аудиторії та коригуйте свій підхід для поліпшення майбутнього контенту.

Підготовка та монтаж вимагають технічних навичок, креативності та уваги до деталей. Ці етапи допомагають створити привабливий та професійний медіаконтент.

Комунікація з аудиторією є важливим елементом успішного медійного проєкту чи інформаційної програми. Вона дозволяє побудувати взаємодію з вашими глядачами чи слухачами, отримати їхні відгуки та реагувати на їхні потреби. Ось деякі способи ефективної комунікації з аудиторією:

1. Соціальні мережі: Використовуйте популярні платформи соціальних мереж для спілкування з аудиторією. Реагуйте на коментарі, запити та повідомлення глядачів.

2. Опитування та голосування: Проводьте опитування та голосування, щоб дізнатися думку аудиторії щодо тем, які їх цікавлять.
3. Відкриті лекції та вебіари: Організуйте вебіари та лекції, де ви можете спілкуватися з аудиторією в режимі реального часу та відповідати на їхні запитання.
4. Формулювання питань: Запитуйте в аудиторії, що їм хотілося бачити або почути в майбутньому контенті.
5. Відповіді на коментарі: Реагуйте на коментарі та питання аудиторії під вашими матеріалами.
6. Запити на фідбек: Завжди просіть аудиторію ділитися своїми враженнями та реакціями на ваш контент.
7. Підтримка клієнтів: Забезпечуйте ефективну підтримку для аудиторії, яка має питання чи проблеми.
8. Аналітика та вдосконалення: Моніторте відгуки та аналізуйте аналітику для поліпшення вашого контенту та комунікації з аудиторією.

Комунікація з аудиторією створює позитивний зворотній зв'язок та сприяє підвищенню відданості глядачів чи слухачів. Важливо бути відкритими до думок та потреб аудиторії та активно взаємодіяти з нею для підвищення ефективності та рейтингу вашого медійного проєкту.

Журналістська етика - це система принципів та стандартів, які регулюють діяльність журналістів та забезпечують об'єктивність, незалежність, точність та відповідальність у медійних публікаціях. Основні аспекти журналістської етики включають наступне:

1. Об'єктивність: Журналісти повинні прагнути до об'єктивності та уникають будь-яких форм прихованої бікантропії чи політичної впливу у своїх матеріалах.
2. Правдивість та точність: Інформація, яку надають журналісти, повинна бути точною та правдивою. Невиправдані неточності можуть підірвати довіру глядачів чи читачів.

3. Незалежність: Журналісти повинні уникати конфлікту інтересів та здатні незалежно розслідувати та висвітлювати події.
 4. Повага до приватності: Журналісти повинні бути обережними щодо публікації особистих даних людей та поважати їхню приватність.
 5. Безпека журналістів: Забезпечення безпеки журналістів під час роботи на небезпечних об'єктах чи у конфліктних зонах є важливою частиною журналістської етики.
 6. Відповідальність: Журналісти несуть відповідальність за свої публікації та інформацію, яку надають глядачам чи читачам.
 7. Визначення ідентичності журналіста: Журналісти повинні чесно та відкрито вказувати свою ідентичність та афіліацію, якщо вони працюють для конкретного видання чи медіа.
 8. Розслідування та журналістська робота: Здійснення розслідувань та журналістської роботи має відповідати стандартам етики та закону.
- Ці принципи створюють фундамент для добросовісної та професійної журналістської діяльності. Журналісти повинні бути свідомі власної етичної відповідальності та дотримуватися цих принципів у своїй роботі.

2.2 Спеціалізовані програми та передачі спрямовані на психологічну підтримку та консультування громадян

Спеціалізовані програми та передачі, спрямовані на психологічну підтримку та консультування громадян, можуть грати важливу роль у підтримці психічного здоров'я та наданні корисних порад в аспектах емоційного стану. Такі програми можуть включати в себе наступні елементи:

1. Психологічні консультації: У програмах можуть брати участь професійні психологи, які відповідають на питання аудиторії та надають конкретні поради щодо вирішення психологічних проблем.

2. Гості та експерти: Запрошення гостей, які мають досвід у психології та психічному здоров'ї, допомагають розширити обговорення та надати додаткові знання.
3. Групові обговорення: Сприяння обміну досвідом та підтримкою між учасниками програми чи передачі.
4. Емоційна підтримка: Створення емоційно підтримливого середовища для аудиторії, яка може бути вразливою.
5. Темі та контент: Розгляд різних тем, пов'язаних із психічним здоров'ям, стресом, депресією, тривогою, самопідтримкою тощо.
6. Поради та техніки: Надання корисних порад і технік, які можуть допомогти аудиторії в керуванні своїми емоціями та покращенні психічного здоров'я.
7. Рекомендації до фахівців: Вказівки та поради, щодо того, як і де звертатися за професійною психологічною допомогою.

Спеціалізовані програми та передачі психологічної підтримки можуть бути корисними для громадян, особливо у періоди стресу, кризи чи психологічних труднощів. Вони допомагають надати інформацію та ресурси для кращого керування власним психічним здоров'ям[3].

Психологічні консультації є важливим видом підтримки для осіб, які можуть стикатися з психологічними проблемами, стресом чи емоційними труднощами. Ось деякі ключові аспекти психологічних консультацій:

1. Професійний психолог: Важливо отримувати консультації від кваліфікованого психолога або терапевта, який має відповідну освіту та досвід.
2. Конфіденційність: Психологічні консультації мають бути конфіденційними. Психолог зобов'язаний дотримуватися професійної етики та не розголошувати особисту інформацію клієнта.
3. Індивідуальний підхід: Психолог повинен працювати з кожним клієнтом індивідуально, враховуючи його унікальні потреби та ситуацію.

4. Засоби комунікації: Психологічні консультації можуть проводитися особисто, по телефону, відеоконференцією чи через інші засоби комунікації.
5. Цільове спрямування: Психологічні консультації можуть бути спрямовані на різні психологічні проблеми, включаючи депресію, тривогу, стрес, міжособистісні відносини тощо.
6. План дій: Психолог допомагає клієнту розробити конкретний план дій для подолання психологічних проблем і досягнення психічного здоров'я.
7. Підтримка та слідкування: Психолог може надавати підтримку та слідкувати за процесом досягнення поставлених цілей.

Психологічні консультації можуть бути корисними для тих, хто шукає допомогу у подоланні психологічних труднощів чи покращенні свого психічного стану. Вони допомагають розвивати стратегії для кращого керування емоціями та сприяють покращенню якості життя[28].

У програмах та передачах, спрямованих на розгляд різних тем, гості та експерти грають важливу роль у наданні інформації, аналізі та обговоренні конкретних питань. Ось деякі аспекти їхньої участі:

1. Експертиза: Гості та експерти зазвичай мають глибокі знання та досвід у конкретних галузях або темах. Вони надають об'єктивну інформацію та аналіз, що допомагає аудиторії краще розуміти тему.
2. Розширення обговорення: Гості можуть додавати різні погляди та думки до обговорення, що збагачує контент і допомагає вирішити питання з різних ракурсів.
3. Спеціалізовані знання: Експерти можуть розкрити глибокий аналіз та розуміння складних питань, що іншим може бути складно зрозуміти.
4. Авторитетність: Участь в програмі гостей та експертів може підвищити авторитет та репутацію контенту, особливо якщо вони відомі та поважні у своїй галузі.
5. Залучення аудиторії: Присутність гостей та експертів може привернути увагу аудиторії і спонукати до участі у обговоренні.

6. Різноманітність поглядів: Залучення гостей та експертів з різними поглядами може стимулювати живі обговорення та аргументовану дискусію[33].

Гості та експерти є важливою складовою якісного медійного контенту. Вони допомагають розширити горизонти обговорення та надають аудиторії цінну інформацію та думки в різних темах.

Групові обговорення є ефективним способом взаємодії між учасниками програми чи передачі та можуть бути корисними для спільного вирішення питань та вираження різних точок зору. Ось деякі аспекти групових обговорень:

1. Різноманітність думок: У групових обговореннях різні учасники можуть висловлювати різні думки та погляди на тему, що сприяє об'єктивному обговоренню.
2. Обмін ідеями: Групові обговорення дозволяють учасникам обмінюватися ідеями, досвідом та знаннями.
3. Аргументована дискусія: Учасники можуть висловлювати свої аргументи та сперечатися за тим чи іншим питанням, що може призвести до глибшого розуміння теми.
4. Пошук рішень: Групові обговорення можуть бути корисними для спільного пошуку рішень на питання, які обговорюються.
5. Взаємодія з аудиторією: Групові обговорення можуть включати в себе взаємодію з аудиторією через коментарі, запитання чи думки, які надходять під час живого ефіру.
6. Підтримка і спільнота: Групові обговорення можуть створити відчуття спільноти серед учасників та аудиторії, які цікавляться однією і тією ж темою.
7. Доступ до різних поглядів: Групові обговорення дозволяють прослухати та врахувати різні точки зору на питання.

Групові обговорення можуть використовуватися для розгляду різних тем, від політики та суспільства до науки та розваг, і створюють можливість для живого та цікавого обміну думками та інформацією[42].

Емоційна підтримка грає важливу роль у телевізійних програмах та передачах, особливо в контексті обговорення чутливих та емоційно заряджених тем. Ось деякі аспекти емоційної підтримки:

1. Заспокійливий тон: Ведучі та учасники програми можуть використовувати спокійний тон та емпатію для підтримки аудиторії та співчуття їм.
2. Поділ досвіду: Люди, які діляться власними досвідами та історіями, можуть надати іншим відчуття того, що вони не самі в своїх емоціях чи проблемах.
3. Акцент на психічному здоров'ї: Програми можуть розглядати та підтримувати питання психічного здоров'я, стресу, тривоги, депресії та методи роботи з ними.
4. Рекомендації для самопідтримки: Програми можуть надавати корисні поради та техніки для керування емоціями та підтримки власного психічного здоров'я.
5. Створення позитивного середовища: Ведучі та учасники можуть створювати позитивне та емоційно підтримливе середовище для аудиторії.
6. Гідність та повага: Програми можуть наголошувати на гідності та повазі до кожної людини, незалежно від її емоційного стану чи досвіду.
7. Публічна підтримка: Програми можуть створити можливість для публічної підтримки аудиторії через коментарі, повідомлення та спільноти.

Емоційна підтримка в медійних програмах може допомогти аудиторії відчувати, що їхні емоції важливі та зрозумілі, і надати позитивний вплив на психічне здоров'я та самопочуття глядачів чи слухачів[15].

Вибір тем та контенту для телевізійних програм та передач грає вирішальну роль у привертанні аудиторії та досягненні конкретних цілей. Ось деякі аспекти, які важливо враховувати при виборі тем та контенту:

1. Аудиторія: Розуміння своєї цільової аудиторії допомагає визначити теми, які її цікавлять, та створити контент, що відповідає її потребам.
2. Актуальність: Вибір тем, які є актуальними та цікавими в даний час, може збільшити інтерес аудиторії.
3. Експертиза: Привернення експертів та спеціалістів у відповідних галузях може підвищити авторитет та якість контенту.
4. Різноманітність: Розгляд різних тем і форматів може привернути більше глядачів та забезпечити більшу різноманітність контенту.
5. Психологічні аспекти: Врахування психологічних аспектів, таких як емоційний стан аудиторії, може допомогти створити вміст, який співвідноситься з їхніми потребами.
6. Суспільні питання: Розгляд суспільних питань та проблем може сприяти обговоренню важливих тем та вирішенню соціальних питань.
7. Креативність: Використання креативних підходів до контенту може зробити його цікавішим та привабливішим для аудиторії.
8. Інтерактивність: Залучення аудиторії до обговорення та взаємодії з контентом може зробити програми більш привабливими.
9. Тривалість: Важливо враховувати тривалість програми та її формат, який відповідає темі та аудиторії.
10. Відповідність місії: Контент повинен відповідати місії та цілям програми чи каналу.

Вибір тем та контенту має бути зроблений з урахуванням цільової аудиторії, актуальних питань та цілей програми чи передачі. Правильно підібраний контент може привернути увагу та залишити позитивне враження у глядачів[35].

Поради та техніки є важливою частиною телевізійних програм і передач, особливо в програмах, спрямованих на надання корисної інформації та підтримки аудиторії. Ось декілька порад і технік, які можуть бути використані:

1. Конкретні поради: Надавайте конкретні та практичні поради, які аудиторія може застосовувати в своєму житті.
2. Інтерактивність: Сприяйте взаємодії з аудиторією, запитуючи їхні думки, коментарі та запитання.
3. Демонстрація: Показуйте, як застосовувати поради у практиці, можливо, навіть проводячи демонстрації чи практичні вправи.
4. Емпатія: Виражайте співчуття та розуміння до аудиторії та їхніх проблем.
5. Використання прикладів: Надавайте приклади та історії успіху, які ілюструють успішне використання порад.
6. Креативність: Використовуйте креативні методи для передачі інформації та надання порад.
7. Посилання на джерела: Давайте посилання на джерела або експертів, де аудиторія може знайти додаткову інформацію.
8. Підтримка від гостей: Запрошуйте гостей, які можуть ділитися власними порадами та досвідом у відповідних галузях.
9. Висловлювання надії: Поширюйте позитивність та віру в те, що з застосуванням порад можна досягти позитивних результатів.
10. Поради щодо самопідтримки: Надавайте поради та техніки для покращення психічного здоров'я, керування стресом, підвищення самооцінки тощо.

Поради та техніки допомагають аудиторії отримувати корисну інформацію та підтримку, які можуть вплинути на їхнє життя. Такий контент може бути особливо корисним у програмах, спрямованих на надання порад та вирішення конкретних питань[36].

Рекомендації до фахівців, які беруть участь у телевізійних програмах і передачах, можуть допомогти покращити їхню участь і вплив на аудиторію. Ось деякі рекомендації:

1. Підготовка: Ретельно готуйтеся до виступу, досліджуючи тему та вивчаючи актуальну інформацію.

2. Чіткість та прозорість: Передавайте інформацію чітко та зрозуміло для аудиторії, уникаючи складних термінів та мови.
3. Емоційна виразність: Виразно та емоційно висловлюйте свої думки та погляди, що допоможе залучити увагу аудиторії.
4. Активна участь: Взаємодійте з іншими учасниками програми та аудиторією, відповідаючи на запитання та коментарі.
5. Дотримання часу: Важливо дотримуватися встановленого графіку та обмежень часу для свого виступу.
6. Авторитетність: Демонструйте свою експертизу та знання у відповідній галузі.
7. Відкритість до інших поглядів: Будьте готові до обговорення та враховування різних точок зору.
8. Позитивність: Поширюйте позитивність та надію, навіть при розгляді складних питань.
9. Підтримка аудиторії: Співчуйте та підтримуйте аудиторію, особливо тих, хто може переживати складні ситуації.
10. Персональний стиль: Розвивайте власний персональний стиль та голос, які роблять вас унікальними.
11. Навички візуального виступу: Якщо ви виступаєте на екрані, розгляньте навички візуальної презентації, такі як володіння жестами, поглядом та мовленням тіла.
12. Психологічна підготовка: Працюйте над своєю психологічною стійкістю та здатністю керувати емоціями під час виступу.
13. Вдосконалення: Постійно розвивайте свої навички та отримуйте відгуки від інших професіоналів.
14. Вивчення досвіду: Спостерігайте за іншими фахівцями та вивчайте їхні техніки та методи.
15. Взаємодія з аудиторією: Слухайте фідбек від аудиторії та враховуйте їхні побажання.

Ці рекомендації можуть допомогти фахівцям виступати на телевізійних програмах та передачах ефективно та впливово, надаючи цінну інформацію та підтримку аудиторії.

Висновки до розділу 2

У медійній політиці та інформаційній безпеці телебачення важливо забезпечити розробку спеціалізованих інформаційних програм та передач, а також спрямованість на психологічну підтримку та консультування громадян. Це сприяє якісному інформуванню суспільства та підтримці його потреб у доступі до корисної інформації та психологічній допомозі.

Розробка спеціальних інформаційних програм та передач є важливою складовою медійної сфери. Це дозволяє забезпечити аудиторію різноманітними та спеціалізованими знаннями, а також звернутися до різних інтересів та потреб глядачів. Такі програми можуть стосуватися різних тем: від освітніх до розважальних чи інформаційних, задовольняючи потреби широкої аудиторії.

Спеціалізовані програми, спрямовані на психологічну підтримку та консультування громадян через телебачення, є важливим засобом забезпечення допомоги та інформаційної підтримки для громадян у важкі часи або у ситуаціях стресу. Вони сприяють покращенню психічного стану та підтримці людей у складних життєвих ситуаціях. Ці розділи, розглядають створення спеціалізованих програм для телебачення, спрямованих на психологічну підтримку та консультування громадян. Це важливий крок для забезпечення різноманітності інформації та підтримки для глядачів, особливо у сфері психічного здоров'я та підтримки в емоційно важкі часи.

Розробка спеціальних інформаційних програм та передач вимагає злагодженого підходу, дбайливого дослідження та роботи з аудиторією. Вони можуть бути ефективним інструментом для надання об'єктивної та цікавої інформації з певних тем.

Маніпуляція громадською думкою є однією з найсерйозніших проблем сучасного політичного життя: методи, що використовуються у політичній пропаганді, є серйозною загрозою психічному здоров'ю, особливо ясному та критичному мисленню, та емоційної незалежності. Проте, незважаючи на потенційно небезпечні наслідки інформаційного впливу за допомогою ЗМІ, можна, все ж, з упевненістю констатувати, що в даний час відбулися і остаточно зміцнилися у арсеналі сучасної політики принципи інформаційного впливу, інструментом якого виступають засоби масової інформації, до яких кожен громадянин звертається сотні і тисячі разів щодня.

Засоби масової інформації формують інформаційний порядок і грають найважливішу роль для створення громадської думки. Цей факт визначає особливе значення ЗМІ як механізму реалізації державної інформаційної політики. Існує ряд факторів, таких як, наприклад, форма фінансування, територія мовлення, політичні позиції власників ЗМІ, які визначають положення засобів масової інформації в медіасистемі і здатність їх задавати інформаційну повістку.

РОЗДІЛ 3. МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЙНА СПІВПРАЦЯ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Міжнародна інформаційна співпраця в умовах військового стану може мати велике значення для обміну інформацією та реагування на поточні події. Ось деякі аспекти цієї співпраці:

1. Обмін інформацією: Країни можуть обмінюватися важливою інформацією про військові події, аналізи, звіти та іншу інформацію, що допомагає розуміти ситуацію та реагувати на неї.
2. Спільні ресурси: Міжнародна співпраця може включати в себе об'єднання ресурсів, таких як обладнання, персонал і лікувальні препарати, для надання допомоги та підтримки.
3. Гуманітарна допомога: Країни можуть спільно координувати гуманітарну допомогу для тих, хто постраждав внаслідок конфлікту.
4. Інформаційні кампанії: Спільні інформаційні кампанії можуть допомагати в розповсюдженні правдивої та важливої інформації серед громадськості та міжнародного співтовариства.
5. Публічна дипломатія: Країни можуть спільно використовувати публічну дипломатію для спрямування міжнародного співтовариства на підтримку розв'язання конфлікту та гуманітарних зусиль.
6. Обмін експертами: Міжнародний обмін фахівцями та експертами може допомогти країнам в розробці та впровадженні ефективних стратегій та планів.
7. Роль міжнародних організацій: Міжнародні організації, такі як ООН, можуть грати ключову роль у координації міжнародної інформаційної співпраці та наданні гуманітарної допомоги.

Міжнародна інформаційна співпраця допомагає створити більш ефективну та координовану реакцію на військові конфлікти та сприяє забезпеченню

безпеки та гуманітарної допомоги для тих, хто постраждав внаслідок конфлікту.

Обмін інформацією є одним із ключових аспектів міжнародної інформаційної співпраці в умовах військового стану. Важливою є наступність та швидкість обміну інформацією між країнами та міжнародними партнерами. Ось декілька аспектів обміну інформацією:

1. Військова інформація: Країни мають обмінюватися важливою військовою інформацією, такою як розташування військових частин, плани дій, військовий бюджет та інші аспекти, які стосуються безпеки.
2. Гуманітарна інформація: Інформація про гуманітарну ситуацію, потреби населення та гуманітарну допомогу також важлива для обміну, щоб країни могли координувати свої зусилля в наданні допомоги.
3. Інформація про конфлікт: Ретельне ведення інформації про хід конфлікту, події та інші важливі аспекти допомагають країнам розуміти ситуацію та розробляти стратегії.
4. Кризовий менеджмент: Інформація про кризовий менеджмент, плани евакуації та заходи безпеки можуть бути обмінювані для забезпечення безпеки громадян та координації дій.
5. Інформація про громадян: Обмін інформацією про громадян своєї країни, які перебувають за кордоном в умовах військового стану, є важливим для їхньої безпеки та координації дій.
6. Міжнародні зв'язки: Розвивайте та підтримуйте міжнародні зв'язки та контакти для швидкого та ефективного обміну інформацією.

Обмін інформацією в умовах військового стану сприяє створенню спільних стратегій та координації дій для забезпечення безпеки та гуманітарної допомоги[12].

Спільні ресурси грають важливу роль в міжнародній інформаційній співпраці в умовах військового стану. Вони дозволяють країнам та міжнародним партнерам об'єднувати зусилля та ефективно реагувати на

виклики та потреби, які виникають внаслідок конфлікту. Ось кілька спільних ресурсів, які можуть бути використані:

1. Лікувальні заклади та медичні ресурси: Спільне використання медичних закладів, медичного персоналу та медичного обладнання може бути важливим для надання медичної допомоги пораненим та хворим.
2. Логістична підтримка: Спільна логістична інфраструктура та ресурси для транспортування гуманітарної допомоги, продовольства та інших ресурсів.
3. Інформаційні центри: Спільні інформаційні центри можуть служити для обробки та аналізу даних, що стосуються військових подій та гуманітарних потреб.
4. Гуманітарна допомога: Ресурси для збору, зберігання та розподілу гуманітарної допомоги в районах конфлікту.
5. Комунікації та зв'язок: Спільна інфраструктура для забезпечення комунікацій та зв'язку між різними учасниками міжнародної співпраці.
6. Експертні групи та фахівці: Обмін фахівцями та експертами для підтримки важливих ініціатив та проектів.
7. Фінансова підтримка: Спільне фінансування та ресурси для здійснення гуманітарних проектів та допомоги.

Спільні ресурси дозволяють країнам та міжнародним організаціям максимізувати ефективність та ефективність дій у відповідь на військовий стан та гуманітарні потреби. Вони допомагають забезпечити кращу координацію та розподіл ресурсів для надання допомоги та підтримки в рамках конфлікту[41].

Гуманітарна допомога є важливим аспектом міжнародної інформаційної співпраці в умовах військового стану. Вона спрямована на надання допомоги населенню, яке постраждало внаслідок конфлікту, та на полегшення гуманітарних наслідків війни. Ось декілька аспектів гуманітарної допомоги в рамках міжнародної інформаційної співпраці:

1. Інформаційна кампанія: Спільні інформаційні кампанії можуть бути запуснені для привернення уваги до гуманітарних потреб та збору коштів для надання допомоги.
2. Координація зусиль: Міжнародні партнери можуть координувати свої зусилля щодо поставки гуманітарної допомоги та її розподілу в районах конфлікту.
3. Медична допомога: Забезпечення медичної допомоги пораненим та хворим в рамках конфлікту.
4. Гарячі лінії та пункти надання допомоги: Створення гарячих ліній та пунктів надання допомоги для тих, хто потребує допомоги та консультацій.
5. Житлова допомога: Надання житлової допомоги та наметів для тих, хто втратив своє житло внаслідок конфлікту.
6. Живильні продукти: Розподіл продуктів харчування для тих, хто пережив гуманітарну кризу.
7. Психологічна підтримка: Надання психологічної підтримки для постраждалих від конфлікту.

Гуманітарна допомога є необхідною для забезпечення мінімальних життєвих потреб населення в умовах військового конфлікту. Важливо, щоб країни та міжнародні організації спільно працювали над наданням цієї допомоги та координували свої дії для досягнення максимального позитивного впливу[34].

Інформаційні кампанії є важливим інструментом міжнародної інформаційної співпраці в умовах військового стану. Вони спрямовані на поширення інформації, свідомості та сприяння певним цілям або повідомленням відносно військових подій та гуманітарних потреб. Ось деякі аспекти інформаційних кампаній:

1. Збір та розповсюдження інформації: Інформаційні кампанії допомагають зібрати та розповсюдити інформацію про військові події, гуманітарні потреби та інші важливі аспекти конфлікту.

2. Громадська свідомість: Кампанії можуть впливати на громадську свідомість, роблячи людей більш освіченими щодо ситуації та гуманітарних потреб.
3. Мобілізація допомоги: Інформаційні кампанії можуть вести до мобілізації допомоги, коштів та ресурсів для підтримки тих, хто постраждав внаслідок конфлікту.
4. Спільна координація: Країни та міжнародні партнери можуть спільно координувати свої зусилля та ресурси для досягнення загальних цілей.
5. Публічна дипломатія: Інформаційні кампанії можуть бути важливим інструментом публічної дипломатії для привернення уваги міжнародного співтовариства та підтримки розв'язання конфлікту.
6. Попередження фейків та дезінформації: Інформаційні кампанії можуть бути спрямовані на запобігання поширенню фейкових новин та дезінформації в умовах конфлікту.
7. Гуманітарна допомога: Кампанії можуть допомагати зібрати кошти та ресурси для гуманітарної допомоги та її розподілу.

Інформаційні кампанії важливі для надання інформованості та мобілізації громадськості та міжнародних партнерів для реагування на військовий стан та гуманітарні потреби, забезпечуючи кращу координацію та спільні зусилля.

Публічна дипломатія грає важливу роль в міжнародній інформаційній співпраці в умовах військового стану. Вона спрямована на взаємодію з громадськістю, міжнародним співтовариством та іншими зацікавленими сторонами для сприяння розв'язанню конфлікту, забезпечення гуманітарної допомоги та створення миру. Ось кілька аспектів публічної дипломатії:

1. Інформаційні кампанії: Публічна дипломатія включає в себе розробку та проведення інформаційних кампаній, які спрямовані на поширення правдивої інформації та вплив на громадську думку щодо ситуації.
2. Відкритість та прозорість: Важливо прагнути відкритість та прозорість в інформаційних кампаніях, щоб підвищити довіру та підтримку міжнародних зусиль.

3. Діалог та співпраця: Публічна дипломатія може сприяти діалогу та співпраці між конфліктуючими сторонами та міжнародними посередниками.
4. Міжнародні зв'язки: Взаємодія з іншими країнами та міжнародними організаціями через публічну дипломатію може сприяти координації спільних зусиль для вирішення конфлікту.
5. Подолання стереотипів: Публічна дипломатія може допомогти врегулювати конфлікт шляхом подолання стереотипів та недорозумінь.
6. Гуманітарна допомога: Вона може сприяти залученню ресурсів та підтримки для надання гуманітарної допомоги населенню, яке постраждало від конфлікту.

Публічна дипломатія допомагає створювати сприятливу атмосферу для мирного вирішення конфлікту та гуманітарної допомоги. Вона сприяє залученню громадськості та міжнародного співтовариства до підтримки ініціатив та зусиль, спрямованих на стабілізацію та відновлення районів, постраждалих від військового стану.

Обмін експертами є важливим елементом міжнародної інформаційної співпраці в умовах військового стану. Він допомагає країнам та міжнародним організаціям обмінюватися знаннями, навичками та досвідом для ефективного реагування на військові конфлікти та гуманітарні потреби. Ось кілька аспектів обміну експертами:

1. Військова експертиза: Обмін військовою експертною інформацією, військовими стратегіями та тактиками для підвищення ефективності оборони та безпеки.
2. Гуманітарний досвід: Експерти можуть ділитися знаннями та практикою в гуманітарних питаннях, таких як розподіл гуманітарної допомоги та медична підтримка.
3. Лікування поранених: Обмін медичними експертами та навичками для надання допомоги пораненим в рамках військового конфлікту.
4. Психологічна підтримка: Експерти можуть навчати методам психологічної підтримки та консультивання для тих, хто постраждав від стресу та травм.

5. Інформаційна безпека: Експерти з інформаційної безпеки можуть допомогти захищати інформацію та зв'язки в умовах війни та кіберзагроз.

6. Громадська безпека: Обмін знаннями та експертизою з питань громадської безпеки та роботи правоохоронних органів.

Обмін експертами сприяє збагаченню знань та підвищенню професійного рівня країн та міжнародних партнерів для більш ефективної реакції на військові конфлікти та гуманітарні ситуації. Він допомагає розвивати навички та засоби для досягнення мирного вирішення конфліктів та забезпечення безпеки та допомоги потребуючим[17].

Міжнародні організації грають важливу роль в міжнародній інформаційній співпраці в умовах військового стану. Вони діють як посередники, координатори та надавачі гуманітарної допомоги в різних аспектах вирішення військових конфліктів та гуманітарних потреб. Ось декілька важливих ролей міжнародних організацій:

1. Миротворчі місії: Міжнародні організації можуть надавати підтримку вирішенню конфлікту шляхом відправки миротворчих місій та посередництва між сторонами конфлікту.

2. Гуманітарна допомога: Організації надають гуманітарну допомогу, таку як медичні прилади, продовольство, пресерви та інші необхідні ресурси для постраждалих від конфлікту.

3. Інформаційні центри: Організації можуть вести інформаційні центри для збору та аналізу даних щодо військових подій та гуманітарних потреб.

4. Координація зусиль: Міжнародні організації можуть координувати зусилля різних країн та агентств для забезпечення ефективної реакції на військовий стан та гуманітарні потреби.

5. Медіа та інформаційна діяльність: Організації можуть вести медіа та інформаційну діяльність для поширення інформації про ситуацію, права людини та гуманітарні потреби.

6. Забезпечення безпеки: Деякі організації надають підтримку забезпечення безпеки громадянського населення та гуманітарних працівників в районах конфлікту.

7. Міжнародні зв'язки: Розвивання та підтримка міжнародних зв'язків для координації та співпраці з іншими країнами та організаціями.

Міжнародні організації грають ключову роль у спільних зусиллях для вирішення військових конфліктів та забезпечення гуманітарної допомоги. Вони сприяють координації та підтримці ініціатив для миру та безпеки в умовах військового стану.

3.1 Врегулювання медійного простору під час військового стану

Аспен Інститут Київ спільно з Координатором проектів ОБСЄ в Україні за експертної підтримки «Інтерньюз-Україна» провели аналіз умов журналістської діяльності під час воєнного стану, зокрема, тих обмежень, які введені державними органами з 24 лютого. Серед них: обмеження в пересуванні, у доступі до військових та цивільних об'єктів, заборона на проведення деяких зйомок та інше.

Представники влади аргументують потребу в додаткових регуляціях міркуваннями безпеки громадян і об'єктів інфраструктури під час воєнних дій. Зі свого боку, представники медійної спільноти прагнуть ширшого висвітлення війни та налагодження системних процесів організації журналістської діяльності в умовах воєнного стану. Таким чином, йдеться про пошук балансу між свободою у сфері медійного висвітлення та збереженням безпеки[8].

Аналіз проводився у кілька етапів: огляд поточного регулювання медійної діяльності за воєнного стану в Україні, аналіз регулювання медійного висвітлення війн в окремих зарубіжних країнах, письмове та усне опитування експертів та журналістів, як вітчизняних, так і зарубіжних, у

форматі інтерв'ю, круглі столи, до яких долучилися представники медіаспільноти та органів державної влади.

Представники медійної спільноти оцінили правила роботи журналістів в умовах воєнного стану в Україні, поділилися своїм досвідом та надали відповідні поради. Наявні проблеми і підходи також прокоментували представники органів влади (Верховної Ради України, Служби безпеки України, Офісу Генерального прокурора України, Міністерства оборони та ЗСУ). Експерти проекту також проаналізували документи і рекомендації Міністерства культури та інформаційної політики України.

На основі проведених інтерв'ю, діалогів та опитувань Аспен Інститут Київ спільно з Координатором проектів ОБСЄ в Україні за експертної підтримки «Інтерньюз-Україна» напрацювали пакет рекомендацій. Їх мета — покращення умов роботи журналістів під час воєнного стану в Україні та оптимізація їхньої взаємодії з представниками влади та військовими.

Врегулювання медійного простору під час військового стану є важливим завданням для забезпечення інформаційної безпеки та запобігання поширенню дезінформації та паніці. Ось декілька аспектів, які можуть бути використані для врегулювання медійного простору в умовах військового стану:

1. Законодавча база: Розроблення та впровадження відповідного законодавства, яке регулює роботу ЗМІ та обмежує поширення дезінформації та фейків.
2. Інформаційна координація: Створення інформаційних центрів або механізмів для координації інформаційних зусиль та взаємодії між різними ЗМІ та державними органами.
3. Фактчекінг та відкритість: Підтримка фактчекінгу та інших методів перевірки інформації для виявлення фейків та дезінформації.
4. Захист журналістів: Забезпечення безпеки для журналістів, які працюють в умовах військового стану, та забезпечення їхнього доступу до інформації.

5. Громадська освіта: Проведення громадських кампаній та освіти для підвищення обізнаності громадян щодо ризиків дезінформації та необхідності перевірки інформації.

6. Інтернет-контроль: Моніторинг та контроль за поширенням дезінформації в інтернеті та соціальних мережах.

7. Міжнародна співпраця: Співпраця з іншими країнами та міжнародними організаціями для обміну інформацією та кращого врегулювання медійного простору.

Врегулювання медійного простору в умовах військового стану є важливим елементом забезпечення інформаційної безпеки та збереження довіри громадян до надійних джерел інформації. Такі заходи допомагають запобігти поширенню дезінформації та забезпечити доступ до правдивої та корисної інформації в умовах військового конфлікту[30].

Законодавча база для регулювання медійного простору в умовах військового стану важлива для забезпечення інформаційної безпеки та захисту громадян від дезінформації. Ось кілька ключових аспектів, які можуть бути включені до законодавчої бази:

1. Заборона поширення дезінформації: Закони можуть визначати та забороняти поширення фейкових новин, дезінформації та військової пропаганди, яка може шкодити громадянам або національній безпеці.

2. Відповідальність ЗМІ: Закони можуть встановлювати відповідальність ЗМІ за розповсюдження дезінформації та заклики до насильства.

3. Захист журналістів: Закони можуть включати заходи для захисту журналістів, які працюють в умовах військового конфлікту, і забезпечення їхньої безпеки.

4. Фактчекінг та правдивість інформації: Закони можуть визначати стандарти та процедури для фактчекінгу та перевірки інформації, яка публікується ЗМІ.

5. Заборона цензури: Закони повинні гарантувати свободу слова та заборону цензури, навіть в умовах військового стану.

6. Захист конфіденційної інформації: Закони можуть встановлювати механізми для захисту конфіденційної інформації та джерел журналістів.

7. Регулювання соціальних мереж та інтернету: Законодавство може включати правила для контролю за інформацією, яка поширюється через інтернет і соціальні мережі.

8. Громадська освіта: Закони можуть передбачати проведення громадських освітніх кампаній для навчання громадян розрізняти дезінформацію та правдиву інформацію.

Законодавча база створює рамки для регулювання медійного простору, забезпечуючи баланс між свободою слова та захистом від дезінформації та інших загроз для інформаційної безпеки. Дотримання законодавства допомагає забезпечити доступ до правдивої та надійної інформації для громадян та підтримує громадянські права та свободи, навіть в умовах військового стану[27].

Інформаційна координація в умовах військового стану є важливою для ефективного управління кризовою ситуацією та забезпечення раціонального використання ресурсів. Ось декілька аспектів інформаційної координації:

1. Інформаційні центри: Створення інформаційних центрів або штабів для координації та обробки інформації з різних джерел.

2. Обмін інформацією: Забезпечення ефективного обміну інформацією між різними державними органами, міжнародними партнерами та громадськістю.

3. Перевірка інформації: Встановлення процедур та механізмів для фактчекінгу та перевірки інформації, що надходить з різних джерел.

4. Система сповіщення: Створення системи сповіщення про надзвичайні події та інші кризові ситуації для швидкого реагування.

5. Громадська інформація: Забезпечення доступу громадськості до актуальної та достовірної інформації, а також важливі директиви та рекомендації щодо поведінки в умовах кризи.

6. Журналістська співпраця: Забезпечення співпраці з журналістами та ЗМІ для об'єктивного висвітлення подій та розповсюдження інформації громадськості.

7. Консультації з експертами: Залучення експертів для аналізу та оцінки ситуації та розробки дієвих стратегій.

Інформаційна координація допомагає уникнути хаосу та паніки в умовах кризи та допомагає забезпечити ефективну реакцію на військовий стан чи інші надзвичайні ситуації. Вона сприяє збереженню життя та майна, а також розповсюдженню надійної та об'єктивної інформації.

Фактчекінг та відкритість є важливими аспектами для забезпечення інформаційної безпеки та довіри громадян в умовах військового стану. Ось як ці аспекти можуть бути використані:

1. Фактчекінг: Фактчекінг - це процес перевірки фактів та інформації для визначення їх правдивості та точності. Організації, які спеціалізуються на фактчекінгу, можуть допомогти виявити дезінформацію та фейки та надати громадянам надійну інформацію. Фактчекінг може бути проведений незалежними джерелами та організаціями, а також державними агентствами для підтвердження правдивості інформації.

2. Відкритість: Відкритість у виробництві та поширенні інформації допомагає зберегти довіру громадян до джерел інформації. Якщо інформація доступна для перевірки та аналізу громадськістю та незалежними джерелами, це сприяє визначенню правдивості та об'єктивності інформації. Державні органи, ЗМІ та інші джерела інформації повинні дотримуватися відкритості в роботі та надавати доступ до важливих даних та документів.

3. Заохочення громадськості: Залучення громадськості до фактчекінгу та аналізу інформації сприяє виявленню дезінформації та фейків. Громадяни можуть грати активну роль у визначенні правдивості інформації та в поданні сигналів про підозрілу інформацію.

4. Громадська освіта: Громадська освіта та навчання навичкам критичного мислення та перевірки інформації можуть допомогти громадянам бути більш обізнаними і відповідальними споживачами інформації.

Фактчекінг та відкритість сприяють запобіганню поширенню дезінформації та забезпечують доступ до правдивої та об'єктивної інформації в умовах військового стану. Ці практики допомагають зберегти інформаційну безпеку та довіру громадян до джерел інформації[50].

Захист журналістів в умовах воєнного стану є важливим завданням, оскільки вони можуть бути основними джерелами інформації та свідками військових воєнних подій. Ось деякі ключові аспекти захисту журналістів в цих умовах:

1. **Забезпечення безпеки:** Забезпечення фізичної безпеки журналістів - це важливий аспект. Це може включати надання журналістам захисту від можливих загроз та забезпечення їхньої безпеки під час роботи в небезпечних обставинах.
2. **Захист конфіденційності:** Захист конфіденційності журналістів і їхніх джерел - це важливий аспект журналістської роботи, особливо в умовах, коли інформація може бути чутливою.
3. **Заборона цензури:** Важливо гарантувати свободу слова та заборонити цензуру в умовах воєнного стану. Журналісти повинні мати можливість вільно долучатися до інформаційного висвітлення.
4. **Міжнародна підтримка:** Міжнародні організації, такі як Репортери без кордонів, можуть грати важливу роль у захисті журналістів та виявленні порушень їхніх прав. Також важливо мати міжнародну підтримку для наголошення на важливості захисту журналістів.
5. **Свобода слова та журналістська незалежність:** Забезпечення свободи слова та журналістської незалежності допомагає створити середовище, в якому журналісти можуть вільно висвітлювати події та представляти об'єктивну інформацію.

6. Громадська підтримка: Підтримка журналістів громадськістю і колегами допомагає їм відчувати себе більш безпечно під час виконання своєї роботи. Захист журналістів - це важлива складова інформаційної безпеки та забезпечення доступу до надійної інформації в умовах військового стану. Вільні та безпечні журналісти грають ключову роль у розповсюдженні об'єктивної та важливої інформації.

Громадська освіта є важливим інструментом для підвищення інформаційної грамотності громадян та попередження поширення дезінформації в умовах військового стану. Ось деякі аспекти громадської освіти, які можуть бути корисними:

1. Критичне мислення: Громадська освіта може сприяти розвитку навичок критичного мислення серед громадян. Люди можуть навчитися аналізувати інформацію, перевіряти її достовірність та розрізняти фейки від правдивої інформації.
2. Навички перевірки інформації: Громадськість може бути навчена методам перевірки інформації, включаючи фактчекінг та визначення надійних джерел інформації.
3. Розуміння дезінформації: Громадяни повинні розуміти, як поширюється дезінформація та які механізми використовуються для впливу на їхні погляди та думки.
4. Здатність реагувати на кризові ситуації: Громадська освіта може навчити людей ефективно реагувати на кризові ситуації, слідкуючи за інформацією та дотримуючись рекомендацій державних органів.
5. Поширення правдивої інформації: Громадськість може бути втілена в інформаційних кампаніях та інших засобах для поширення правдивої та об'єктивної інформації.
6. Партнерство з навчальними закладами: Співпраця з навчальними закладами допомагає включити питання інформаційної грамотності в навчальні програми та освітній процес.

Громадська освіта в умовах військового стану сприяє підвищенню інформаційної свідомості та здатності громадян реагувати на інформаційні виклики та загрози. Вона допомагає забезпечити більшу інформаційну безпеку та довіру громадян до надійних джерел інформації.

Контроль за інтернетом в умовах військового стану може бути вжитий для забезпечення інформаційної безпеки та обмеження розповсюдження дезінформації. Проте такий контроль повинен бути здійснений з великою обережністю, дотримуючись принципів свободи слова та громадянських прав.

Ось деякі аспекти контролю за інтернетом в цих умовах:

1. Боротьба з дезінформацією: За допомогою інтернет-контролю можна моніторити та блокувати поширення дезінформації та фейків. Проте це повинно бути обґрунтовано захопленням громадянських прав та свобод.
2. Блокування шкідливих джерел: Важливо блокувати доступ до веб-сайтів та джерел, які поширюють воєнну пропаганду або закликають до насильства.
3. Моніторинг інтернет-активності: За допомогою інтернет-контролю можна слідкувати за активністю в мережі для виявлення можливих загроз безпеці.
4. Захист критичної інфраструктури: Забезпечення безпеки критичних інформаційних систем та інфраструктури є важливим аспектом контролю за інтернетом.
5. Відкритість та прозорість: Держави повинні забезпечити прозорість та відкритість у використанні інтернет-контролю та надавати інформацію про заходи, які вони здійснюють.
6. Дотримання міжнародних стандартів: Контроль за інтернетом повинен бути у відповідності до міжнародних стандартів прав людини та свободи слова.

Контроль за інтернетом може бути ефективним інструментом для забезпечення інформаційної безпеки в умовах військового стану, але він повинен бути в межах закону, обґрунтованим і обмеженим, а також дотримуватися принципів свободи слова та громадянських прав[48].

Міжнародна співпраця грає важливу роль в забезпеченні інформаційної безпеки та обміні інформацією в умовах військового стану. Ось декілька аспектів міжнародної співпраці:

1. Обмін інформацією: Країни можуть співпрацювати в обміні інформацією про ситуацію в регіоні або подіях, що впливають на інформаційну безпеку.
2. Спільні ресурси: Міжнародна співпраця може включати об'єднання ресурсів для подолання інформаційних загроз і виявлення дезінформації.
3. Гуманітарна допомога: Міжнародні організації та країни можуть співпрацювати в гуманітарних ініціативах, таких як забезпечення доступу до інформації та психологічної підтримки для постраждалих.
4. Інформаційні кампанії: Міжнародні організації можуть об'єднувати зусилля для проведення інформаційних кампаній та розповсюдження правдивої інформації.
5. Публічна дипломатія: Міжнародні партнери можуть спільно працювати над публічною дипломатією для роз'яснення своєї позиції та пояснення подій глобальній громадськості.
6. Обмін експертами: Експерти та фахівці з різних країн можуть спільно працювати над аналізом інформаційних загроз та розробкою стратегій їх подолання.
7. Міжнародні організації: Міжнародні організації, такі як ООН та Європейський Союз, можуть грати важливу роль у координації міжнародних зусиль щодо інформаційної безпеки.

Міжнародна співпраця допомагає зберегти інформаційну безпеку та забезпечити обмін надійною інформацією в умовах військового стану. Вона сприяє збереженню миру та стабільності в регіоні та на міжнародному рівні[47].

3.2 Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа

Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа може бути корисною для забезпечення інформаційної безпеки та обміну об'єктивною інформацією в умовах військового стану. Ось декілька аспектів такої співпраці:

1. Обмін інформацією: Спільна робота з іноземними медіа дозволяє обмінюватися інформацією про ситуацію в регіоні та військові події, що допомагає збільшити об'єктивність висвітлення.
2. Міжнародні репортажі: Співпраця з іноземними журналістами та медіа може включати створення спільних репортажів та програм для залучення уваги світової громадськості до подій в Україні.
3. Публічна дипломатія: Спільні інформаційні кампанії з міжнародними партнерами можуть сприяти публічній дипломатії та поясненню своєї позиції щодо військових подій.
4. Міжнародні ресурси: Співпраця з міжнародними партнерами може включати доступ до їхніх ресурсів, таких як інформаційна технологія та інфраструктура для збереження інформаційної безпеки.
5. Глобальна громадськість: Співпраця з іноземними медіа допомагає залучити увагу глобальної громадськості до важливих інформаційних питань та подій.
6. Обмін експертами: Співпраця може включати обмін експертами та фахівцями для аналізу інформаційних загроз та розробки стратегій подолання.

Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа допомагає зберегти інформаційну безпеку, забезпечити доступ до об'єктивної інформації та залучити увагу світової громадськості до важливих подій та питань[9].

Обмін інформацією в умовах військового стану є важливим аспектом забезпечення інформаційної безпеки та сприяє розповсюдженню об'єктивної та актуальної інформації. Ось деякі ключові аспекти обміну інформацією:

1. Міжнародний обмін: Обмін інформацією з міжнародними партнерами та іноземними медіа допомагає збільшити доступність світової громадськості до інформації про ситуацію в країні та події в регіоні.
2. Об'єктивність інформації: Обмін інформацією між різними джерелами та журналістами може допомогти виокремити правдиву інформацію від дезінформації.
3. Аналіз та оцінка: Обмін інформацією дозволяє аналізувати та оцінювати інформацію з різних джерел для створення комплексної карти ситуації.
4. Ефективність реагування: Швидкий обмін інформацією допомагає вжити необхідні заходи в реальному часі, щоб забезпечити безпеку та долати кризові ситуації.
5. Розповсюдження об'єктивної інформації: Обмін інформацією допомагає розповсюджувати правдиву інформацію та забезпечити доступ до неї для громадськості.
6. Спільна робота: Обмін інформацією включає спільну роботу та координацію з різними структурами та партнерами для забезпечення інформаційної безпеки.

Обмін інформацією в умовах військового стану допомагає вивчати ситуацію, реагувати на інформаційні загрози та забезпечувати доступ до об'єктивної інформації для громадськості та міжнародних спільнот.

Міжнародні репортажі грають важливу роль у забезпеченні інформаційної безпеки та розумінні глобальних подій. Ось деякі ключові аспекти міжнародних репортажів в умовах військового стану:

1. Об'єктивність: Журналісти, які проводять міжнародні репортажі, повинні дотримуватися нейтральності та об'єктивності у висвітленні подій, щоб забезпечити правильне розуміння ситуації.
2. Достовірність джерел: Важливо перевіряти джерела інформації та надавати передплатникам точну та перевірену інформацію.

3. Розміщення на місці подій: Міжнародні репортери повинні розміщуватися на місцях подій для збору інформації та створення змісту, який передає реальну картину подій.

4. Залучення різних точок зору: У міжнародних репортажах важливо включати різні точки зору та думки, щоб подати більш об'єктивну картину.

5. Експертні коментарі: Репортери можуть включати експертні коментарі для глибшого розуміння контексту подій.

6. Психологічна підтримка: Репортери, які висвітлюють військовий конфлікт, можуть зіштовхнутися з психологічними викликами. Важливо забезпечити їм психологічну підтримку та навчання з психологічної стійкості.

7. Захист журналістів: Забезпечення безпеки та захисту журналістів у військовому конфлікті є надзвичайно важливим завданням.

Міжнародні репортажі допомагають світові зрозуміти події та конфлікти в різних частинах світу. Вони забезпечують інформаційну безпеку та допомагають у формуванні об'єктивного уявлення про глобальні події.

Публічна дипломатія є важливим інструментом в умовах військового стану, і вона спрямована на спілкування та взаємодію з глобальною громадськістю, міжнародними партнерами та іншими зацікавленими сторонами. Ось деякі аспекти публічної дипломатії в цих умовах:

1. Пояснення позиції: Публічна дипломатія допомагає пояснити позицію країни у військовому конфлікті та її мету та цілі.

2. Комунікація з громадськістю: Вона включає в себе активну комунікацію з власним населенням та іншими державами через засоби масової інформації та соціальні мережі.

3. Залучення міжнародних партнерів: Публічна дипломатія сприяє залученню підтримки та співпраці з міжнародними партнерами для вирішення військових конфліктів та гуманітарних питань.

4. Роз'яснення гуманітарних ініціатив: Важливо висвітлювати гуманітарні дії та програми для надання допомоги постраждалим внаслідок війни.

5. Діалог та перемовини: Публічна дипломатія може сприяти діалогу та перемовинам між конфліктуючими сторонами та посередниками.

6. Психологічна підтримка: Вона включає в себе психологічну підтримку для населення, яке переживає військовий конфлікт, а також для журналістів та інших працівників, які опиняються під впливом стресу та травм.

7. Взаємодія з міжнародними медіа: Публічна дипломатія може включати в себе співпрацю з міжнародними медіа для надання об'єктивної інформації та створення сприятливого образу країни.

Публічна дипломатія допомагає країні ефективно взаємодіяти з іншими сторонами та забезпечувати об'єктивну інформацію щодо воєнного стану та його наслідків[10].

Використання міжнародних ресурсів грає важливу роль у забезпеченні інформаційної безпеки та гуманітарної підтримки в умовах воєнного стану. Ось декілька способів використання міжнародних ресурсів:

1. Гуманітарна допомога: Міжнародні гуманітарні організації та програми надають допомогу постраждалим внаслідок військових конфліктів. Вони можуть надавати харчі, медичну допомогу, житло та іншу необхідну підтримку.

2. Фінансова підтримка: Міжнародні фонди та організації надають фінансову підтримку для відновлення інфраструктури, медичних установ та інших важливих секторів.

3. Технічна допомога: Міжнародні партнери можуть надавати технічну допомогу для зміцнення інформаційної інфраструктури та забезпечення безпеки даних.

4. Міжнародні експерти: Експерти та фахівці з міжнародних організацій можуть допомагати в оцінці ситуації та розробці стратегій подолання воєнних конфліктів.

5. Громадянське суспільство: Міжнародні неприбуткові організації та активісти можуть допомагати в моніторингу прав людини, публічних обговореннях та роботі з постраждалими.

6. Обмін інформацією: Міжнародні партнери можуть сприяти обміну інформацією та ресурсами для забезпечення інформаційної безпеки та зменшення дезінформації.

Використання міжнародних ресурсів сприяє забезпеченню безпеки та підтримці населення в умовах військового стану. Така співпраця допомагає покращити ситуацію та сприяти відновленню в постраждалих регіонах[23].

Використання міжнародних ресурсів грає важливу роль у забезпеченні інформаційної безпеки та гуманітарної підтримки в умовах воєнного стану. Ось декілька способів використання міжнародних ресурсів:

1. Гуманітарна допомога: Міжнародні гуманітарні організації та програми надають допомогу постраждалим внаслідок воєнних конфліктів. Вони можуть надавати харчі, медичну допомогу, житло та іншу необхідну підтримку.

2. Фінансова підтримка: Міжнародні фонди та організації надають фінансову підтримку для відновлення інфраструктури, медичних установ та інших важливих секторів.

3. Технічна допомога: Міжнародні партнери можуть надавати технічну допомогу для зміцнення інформаційної інфраструктури та забезпечення безпеки даних.

4. Міжнародні експерти: Експерти та фахівці з міжнародних організацій можуть допомагати в оцінці ситуації та розробці стратегій подолання воєнних конфліктів.

5. Громадянське суспільство: Міжнародні неприбуткові організації та активісти можуть допомагати в моніторингу прав людини, публічних обговореннях та роботі з постраждалими.

6. Обмін інформацією: Міжнародні партнери можуть сприяти обміну інформацією та ресурсами для забезпечення інформаційної безпеки та зменшення дезінформації.

Використання міжнародних ресурсів сприяє забезпеченню безпеки та підтримці населення в умовах воєнного стану. Така співпраця допомагає покращити ситуацію та сприяти відновленню в постраждалих регіонах[31].

Обмін експертами є важливим засобом забезпечення інформаційної безпеки та підвищення ефективності управління в умовах воєнного стану. Ось які переваги має обмін експертами:

1. Досвід та знання: Експерти з різних галузей можуть надати цінні знання та досвід у вирішенні проблем та викликів, пов'язаних з воєнним конфліктом.
2. Об'єктивність: Залучення зовнішніх експертів може забезпечити об'єктивну оцінку ситуації та діяльності влади.
3. Різноманітність поглядів: Експерти можуть представляти різні погляди та підходи, що сприяє різносторонньому аналізу та прийняттю комплексних рішень.
4. Міжнародний досвід: Обмін експертами з іншими країнами може допомогти використовувати міжнародний досвід у вирішенні проблем.
5. Підготовка кадрів: Обмін експертами може сприяти підготовці та навчанню місцевих кадрів для вирішення складних завдань.
6. Громадська підтримка: Участь міжнародних експертів може сприяти збільшенню довіри громадськості до дій влади та прийнятих рішень.
7. Поширення кращих практик: Експерти можуть допомогти інтегрувати кращі практики та інновації з інших країн.

Обмін експертами сприяє зміцненню інформаційної безпеки та забезпеченню ефективного вирішення проблем, пов'язаних з військовим станом. Він робить

можливим використання найкращого досвіду та знань для досягнення успішних результатів.

Висновки до розділу 3

В розділі 3 розглядається важливість міжнародної співпраці у забезпеченні інформаційної безпеки під час воєнних подій.

3.1 Врегулювання медійного простору: Це означає встановлення правил та механізмів контролю за медійним вмістом під час воєнних дій. Забезпечення об'єктивності та запобігання поширенню дезінформації стають ключовими завданнями, адже медіа часто стають інструментами пропаганди під час конфліктів.

Умови воєнного стану часто спонукають до змін у медійному ландшафті. Важливо встановити механізми контролю за інформацією, що публікується, аби запобігти поширенню дезінформації та пропаганді. Регулювання медійного простору означає введення правил, які сприяють об'єктивному відображенню подій та виключають маніпуляції зі сторони різних груп чи урядових органів.

3.2 Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа: Це важливий аспект забезпечення об'єктивної інформації. Обмін інформацією, спільне розуміння ситуації та співпраця з міжнародними медіа допомагають уникнути впливу біасу та сприяють представленню об'єктивної картини ситуації.

В умовах воєнного конфлікту співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа є критично важливою. Це стосується обміну інформацією, спільному розумінню подій та підтримці об'єктивного відображення ситуації для глобальної аудиторії. Співпраця з іноземними медіа допомагає уникнути односторонньої інтерпретації подій та створити повніше й об'єктивніше уявлення про ситуацію.

Обидва аспекти відіграють важливу роль у формуванні сприятливого медійного середовища під час конфліктів та воєнних дій, сприяючи уникненню маніпуляцій та підтримці об'єктивної інформації для громадськості.

У розділі «Міжнародна інформаційна співпраця в умовах військового стану», акцентується на протидії дезінформації та фейкам від агресора. Розділ включає пункти щодо регулювання та розкриття фейків у медійному просторі під час воєнного стану, а також співпрацю з міжнародними партнерами та іноземними медіа для оптимізації цього процесу. В цілому, це спрямовано на зміцнення інформаційної безпеки та запобігання поширенню неправдивої інформації в умовах кризи.

Дезінформація залишається одним із важливих викликів, який постає перед державами, громадянським суспільством та населенням країн (як менш розвинених, так і високорозвинених). Огляд прикладів дезінформації підтверджує, що її вплив не можна переоцінити: вона відображається на суспільній думці, виборах, безпеці держави і людей, здоров'ї та житті, кар'єрі тощо.

Співпраця з міжнародними партнерами та іноземними медіа може відкрити нові можливості для обміну ідеями, ресурсами та розвитку проектів на глобальному рівні. Вона дозволяє отримати доступ до різних ринків, культур і аудиторій, сприяючи розширенню і вдосконаленню діяльності.

Розвиток інформаційних технологій хоч і дає нові можливості у розвитку державного управління, інформування населення, залученості громадян у розбудову держави, проте підвищує ризики дезінформації. За допомогою алгоритмічних систем і штучного інтелекту фейки можуть бути більш переконливими і призначатися саме для тої аудиторії яка має більшу ймовірність повірити в них.

Під час воєнного стану важливо встановлювати строгий контроль за поширенням інформації. Урядові органи можуть вживати заходів для ідентифікації та припинення поширення фейкової інформації, а громадяни

мають бути свідомими та критично оцінювати джерела новин під час таких періодів. Освітлення фейків потребує спільних зусиль уряду, ЗМІ та громадян для перевірки і розповсюдження достовірної інформації.

У зв'язку з цим світова спільнота намагається розробити нові політики і рекомендації щодо протидії дезінформації, але при цьому не порушити право на вільне вираження поглядів. Для ефективної протидії дезінформації в Україні необхідне вдосконалення законодавства, виконання європейських рекомендацій щодо підвищення медіаграмотності, розвиток інституцій у сфері боротьби з дезінформацією. При цьому і міжнародні практики не можуть стояти на місці, адже технології змінюються. В ідеалі нові політики мають ставати передбаченням і запобіжником небезпек, проте зараз вони є скоріше реакцією.

ВИСНОВКИ

За результатами проведеного дослідження, здійснено теоретичний аналіз, який стосується важливих аспектів, таких як вплив телебачення на суспільство в умовах конфлікту, медійна політика та інформаційна безпека. Розділ 1 зосереджується на емоційному стані населення та заходах для боротьби з дезінформацією. Розділ 2 включає в себе розробку спеціальних програм та психологічну підтримку через телебачення. Розділ 3 досліджує міжнародну співпрацю та регулювання медійного простору під час конфлікту.

Звідси виходить, що телебачення, особливо в умовах воєнного конфлікту, має значний вплив на суспільство через свою здатність формувати емоційний стан населення. Важливо впроваджувати ефективні заходи інформаційної безпеки для боротьби з дезінформацією та фейками. Окрім цього, медійна політика та спеціалізовані програми можуть забезпечувати психологічну підтримку та консультування громадян у складних ситуаціях. Міжнародна співпраця і регулювання медійного простору також є важливими аспектами для забезпечення інформаційної безпеки й обміну достовірною інформацією в умовах конфлікту.

Звільнення інформаційних потоків у часи воєнного конфлікту робить телебачення потужним інструментом впливу на суспільство. Воно може викликати емоційну реакцію та формувати уявлення про ситуацію. Запровадження стратегій інформаційної безпеки стає критичним для боротьби з поширенням дезінформації та фейків, щоб зберегти достовірність інформації. Крім того, розробка спеціалізованих програм, спрямованих на психологічну підтримку, а також співпраця на міжнародному рівні для регулювання медійного простору, грають важливу роль у забезпеченні інформаційної безпеки та наданні довірливої інформації в умовах конфлікту.

У контексті воєнного конфлікту в Україні телебачення стає ключовим фактором у формуванні емоційного стану суспільства та розповсюдженні

інформації. Однак, разом із потужним впливом приходять відповідальність за забезпечення інформаційної безпеки та боротьбу з дезінформацією. Розвиток спеціалізованих програм та міжнародна співпраця є необхідними кроками для забезпечення стабільності, психологічної підтримки громадян та обміну достовірною інформацією в умовах складного конфлікту. Тільки шляхом спільних зусиль можна забезпечити інформаційну безпеку та стабільність в медійному просторі, навіть у періоди напружених ситуацій.

У світлі воєнного конфлікту телебачення стає не тільки джерелом інформації, а й каталізатором емоцій, що формують уявлення та реакції суспільства. Забезпечення інформаційної безпеки та надійності через ефективні заходи контролю дезінформації, сприяння психологічній підтримці через спеціалізовані програми та активна міжнародна співпраця є критичними у збереженні стабільності та об'єктивної інформаційної підтримки громадян у важкий період. Лише через ці важливі кроки можна створити основу для надійного медійного простору, необхідного для збереження спокою та взаєморозуміння в умовах складних конфліктів.

У контексті воєнного конфлікту телебачення виявляє величезний вплив на суспільство через свою здатність формувати перспективи та емоційні реакції на події. Забезпечення інформаційної безпеки стає надзвичайно важливою задачею для протистояння дезінформації та фейків. Розвиток спеціалізованих програм для психологічної підтримки та активна співпраця на міжнародному рівні мають вирішальне значення для стабілізації та обміну достовірною інформацією в умовах конфлікту. Ці елементи формують основу для забезпечення інформаційної безпеки та сприяють зміцненню довіри та розуміння між народами у періоди напружених ситуацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безпалько О. Соціальна педагогіка. Київ: Альма матер, 2013. 312 с.
2. Бузько, І. Р. Оцінювання людського капіталу як інструмент управління навчанням персоналу / І. Р. Бузько, Ю. Ю. Д'яченко, О. А. Немашкало // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 2.
3. Васьківська С.В. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / С.В. Васьківська.– К.: Четверта хвиля, 2004. – 256 с.
4. Верховна Рада України [Електронний ресурс]: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/509-2018%D0%BF/ed20180627/paran2#n2>
5. Головка А.А. Діяльність сучасних ЗМІ в контексті інформаційної безпеки України [Текст]. Актуальні проблеми гуманітарних наук: Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2016.
6. Головка А. А. Діяльність сучасних ЗМІ в контексті інформаційної безпеки України. Актуальні проблеми природничих наук: Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017.
7. Горбулін В.П., Додонов О.Г., Ланд Д.В. Інформаційні операції та безпека суспільства: загрози, протидія, моделювання. Київ: Інтертехнологія, 2009.
8. Дзикович О. В., Рибкіна О. В. Функціональна специфіка політичного гумору у розважальних медіаформатах. // Науковий журнал Львівського державного університету безпеки життєдіяльності «Львівський філологічний часопис». — 2019. — Вип. 6. — с. 66—71.
9. Дмитровський З. Телевізійна журналістика: навч. посіб. Львів : Видавництво ЛНУ ім. І. Франка, 2009. 224 с.
10. Журналістика: словник-довідник. Київ : Академвидав, 2013. 320 с.

11. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 року № 2658-ХІІ [Редакція від 03.12.2019 р.]; [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
12. Залєвська І., Удренас Г. Інформаційна безпека України в умовах російської військової агресії // Північноукраїнський правничий часопис. 2022. № 1. С. 20-26.
13. Звіринців А.Б. Комунікаційний менеджмент: Робоча книга менеджера PR: 2007, - 288с.
14. Кірнєсова М., Кожімякіна К. Сучасні тенденції публік рилейшнз // Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи: збірник тез доповідей ІІІ Міжнародної наук.-практ. конф. м. Київ, 08 груд. 2022 р. Київ : Політехніка. 2022. С. 227–228.
15. Косошов, О.М., Сірик, А.О. Завдання захисту національного інформаційного простору за досвідом ведення гібридної війни РФ на Сході України// Системи озброєння і військова техніка. 2017. С. 38-41.
16. Королько В. Г., Некрасова О. В. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика: підручник. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2009. 831 с.
17. Л. Кузьменко, Л. Куш, М. Дворового, О. Погорелова. – К.: Комісія з журналістської етики, 2022 – 90 с.
18. Магдисюк Л. І., Федоренко Р. П. Основи психологічного консультування : навч. посібник. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. 360 с.
19. Осипова, Н. Г., Юрченко, Е. И. Засоби масової інформації в сучасному світі: теоретико-методологічний аналіз новітніх підходів. 2010. №1. С. 64–85.
20. Почепцов Г. Г. Соціальні медіа як дружні мережі і як небезпечні пастки. – [Електронний ресурс] / Г. Г. Почепцов. – Режим доступу: <https://psyfactor.org/lib/mediacommunication-22.htm>.
21. Панченко О.А.

Інформаційна безпека особистості / О.А. Панченко, Н.В. Банчук. Київ: КИТ, 2011. 552 с.

22. Панченко О.А. Інформаційна безпека особистості / О.А. Панченко, Н.В. Банчук. К.: КИТ, 2011. 672 с.

23. Петрик В. М., Бедь В. В., Присяжнюк М. М. та ін. Інформаційно-психологічне протиборство: підручник. Видання друге перекладене, доповнене та перероблене. Київ: ПАТ «ВІПОЛ», 2018. 386 с.

24. Поліщук В.М. Соціальна психологія. Київ: Університетська книга, 2023. 217 с.

25. Почепцов Г.Г. Інформаційні війни. М.: ВЦ Гарант, 2008, - 453 с.

26. Почепцов Г. Логіка пропаганди, або новини без грима. Media Sapiens. 2015. URL:

http://osvita.mediasapiens.ua/trends/1411978127/logika_propagandy_ili_novosti_bez_grima/.

27. Походенко С. В. Походенко С. В. Інтернет як чинник формування образу президента / Походенко С. В. Походенко С. В. // Проблеми політичної психології та її роль у становленні громадянина Української держави. — 49 2012. — Вип. 13. — С. 248—263. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pppr_2012_13_29.

28. Серков О. 4 must have інструментів сучасного піарника. URL: <https://prnews.io/uk/blog/4-must-have-instrumentiv-pr.html> (дата звернення: 23.10.2023).

29. Суспільне. Новини. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://suspilne.media/>.

30. Сірінюк—Долгарьова К. Г. Методологія досліджень мас—медіа: робоча книга (handbook) / за заг. ред. К. Г. Сірінюк—Долгарьової. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 156 с.

31. Слюсаревський М. М. (ред.). Термінологічний словник російсько-української війни. Київ: НАПН України, 2022. С. 20.
32. Стругацький, Василь. Маніпулятивні практики на тлі гібридної війни: Філософський аналіз. Київ: ФОП Халіков Р.Х., 2018. С. 166.
33. Танскотт Д. Електронно-цифрове суспільство. Плюси і мінуси мережевого інтелекту. М.: Прогрес, 2006, - 673 с.
34. Тихомирова Є.Б. Паблік Рілейшнз у європейському інформаційному просторі // Актуальні проблеми міжнародних відносин: збірник наук. праць. 2014. Вип. 121, ч. 1, 2014. URL: journals.iir.kiev.ua (дата звернення: 23.10.2023).
35. Шиманова-Стефанишин О.В. Політична комунікація в умовах воєнного стану в Україні: політологічний аналіз основних меседжів // Регіональні студії. 2022. № 30. С. 112–118.
36. Хомич Г. О., Ткач Р. М. Основи психологічного консультування: навч. посібник. Київ: МАУП, 2004. 152 с.: іл.
37. Detector Media publication (2022) «Media groups issued a joint statement on broadcasting during martial law» // Source: <https://detector.media/infospace/article/196869/2022-02-24-mediagrupy-vystupyly-zi-spilnoyu-zayavoyu-promovlennya-pid-chas-voienno-go-stanu/>
38. Diana Krechetova., (2022) «18 journalists have been killed and dozens wounded and abducted in Ukraine since the beginning of the war» // Source: <https://life.pravda.com.ua/society/2022/04/4/248098/>
39. Katz, E., Lazarsfeld, P. (1955) Personal Influence: The Part Played by People in the Flow of Mass Communication. Glencoe, IL: The Free Press.
40. Lucas, Edward. The New Cold War: How the Kremlin Menaces both Russia and the West. London: Bloomsbury Publishing PLC, 2009.

41. Marinovich Gr., Silva J. The Bang-Bang Club: Snapshots from a Hidden War. – New York, 2000. – 37 p.
42. Mishler E. Research Interviewing: Context and Narrative. – Cambridge, 1986. – 119 p.
43. Most popular activities on Telegram in Ukraine (2021) // Source: <https://www.statista.com/statistics/1278562/most-popular-activities-on-telegramukraine>
44. Mykhajlo Podolyak., (2022) «2000 foreign journalist arrived to Ukraine» // Source: https://twitter.com/Podolyak_M/status/1501833363497406465
45. Newseum. TODAY'S FRONT PAGES. (2022) // Source: https://www.freedomforum.org/todaysfrontpages/?__cf_chl_tk=fwYBVz4C120Be6k.6wuB9KsmvfoyiM72B_iISG0Diwo-1649248139-0-gaNycGzNCn0
46. Olena Kholodenko, (2022) «1+1 media, StarLightMedia and InterMediaGroup kicked off joint news TV marathon» // Source: <https://detector.media/production/article/196939/2022-02-26-11-media-starlightmedia-ta-intermedia-group-pokazhut-spilnyy-novynnyy-telemarafon-mkip/>
47. Quintero, Ruben. 2008. Introduction: Understanding satire. In A Companion to Satire, edited by Ruben Quintero.
48. Tuchman, G. (1978). Making news: A study in the construction of reality. New York: Free Press.
49. White list of the quality media (2022) // Source: <https://imi.org.ua/monitorings/bilyj-spysok-10-media-shho-staly-najyakisnishymy-i41541>
50. Young, D. G. (2007). Two presidential candidates walk into a bar: Late-night political humor. Cognitive processes, political consequences and normative 48 implications. Unpublished doctoral dissertation, University of Pennsylvania, Philadelphia, PA

ДОДАТКИ

Додаток А

*студжвумен на проєкту «Хто зверху?» (12 сезон) 2023 р.

Додаток Б

*знімальна команда проєкту «Хто зверху?» (12 сезон) 2023 р.

*частина знімальної команди проєкту «Хто зверху?» (12 сезон) 2023 р.

*ведучі та стейджвумен проєкту «Хто зверху?» (12 сезон) 2023 р..